

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	I <i>Meddelelser</i>	
	Europa-Parlamentet	
	Rådet	
	Kommissionen	
2003/C 321/01	Interinstitutionel aftale om bedre lovgivning	1
	Rådet	
2003/C 321/02	Aftale mellem Den Europæiske Unions medlemsstater vedrørende status for militært og civilt personel, der udstationeres ved Den Europæiske Unions institutioner, for hovedkvartererne samt de styrker, der vil kunne stilles til rådighed for Den Europæiske Union som led i forberedelsen og gennemførelsen af de operationer, der er omhandlet i artikel 17, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Union, herunder i forbindelse med øvelser, samt for militært og civilt personel fra medlemsstaterne, der stilles til rådighed for Den Europæiske Union med henblik på at forrette tjeneste i denne forbindelse (EU-SOFA)	6
2003/C 321/03	Rådets afgørelse af 22. december 2003 om udnævnelse af medlemmer af og suppleanter til Det Rådgivende Udvalg for Sikkerhed og Sundhed på Arbejdspladsen	17
2003/C 321/04	Rådets konklusioner af 22. december 2003 om særtoldordningen	20
	Kommissionen	
2003/C 321/05	Euroens vekselkurs	21
2003/C 321/06	Forklarende bemærkninger til bilag III — Definition af begrebet produkter med oprindelsesstatus og metoderne for administrativt samarbejde — til aftalen om oprettelse af en associering mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Republikken Chile på den anden side	22

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2003/C 321/07	Meddelelse fra Kommissionen om artikel 4, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/27/EF om søgsmål med påstand om forbud på området beskyttelse af forbrugernes interesser i nationale organer/organisationer, som er beføjet til at indlede søgsmål i medfør af artikel 2 i ovennævnte direktiv ⁽¹⁾	26
2003/C 321/08	Offentliggørelse af en ansøgning om registrering i henhold til artikel 6, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2081/92 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser	39
2003/C 321/09	Offentliggørelse af en ansøgning om registrering i henhold til artikel 6, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2081/92 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser	43
2003/C 321/10	Offentliggørelse af en ansøgning om registrering i henhold til artikel 6, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2081/92 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser	45
2003/C 321/11	Offentliggørelse af en anmodning om ændring i medfør af artikel 9 i forordning (EØF) nr. 2081/92 af et eller flere elementer i varespecifikationen for en betegnelse, der er registreret i henhold til forordningens artikel 17 eller 6	49
2003/C 321/12	Anmeldelse af en planlagt fusion (Sag COMP/M.3350 — Norsk Hydro/WINGAS/HydroWingas/JV) — Det overvejes at behandle denne sag i henhold til den forenklede procedure ⁽¹⁾	50
2003/C 321/13	Meddelelse fra OLAF	51
2003/C 321/14	Meddelelse fra Kommissionen af 19. december 2003 om beregning af Fællesskabets gennemsnitlige markedsandel efter åbning af elektricitetsmarkedet, som det er fastlagt i direktiv 96/92/EF om fælles regler for det indre marked for elektricitet ⁽¹⁾	51

I

(Meddelelser)

EUROPA-PARLAMENTET

RÅDET

KOMMISSIONEN

INTERINSTITUTIONEL AFTALE

om bedre lovgivning

(2003/C 321/01)

EUROPA-PARLAMENTET, RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION OG KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, navnlig artikel 5, og protokollen om anvendelsen af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet, som er knyttet som bilag til traktaten,

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union,

under henvisning til erklæring nr. 18 om de omkostninger, der skønnes at følge af forslag fra Kommissionen, og erklæring nr. 19 om gennemførelsen af fællesskabsretten, som er knyttet som bilag til Maastricht-slutakten,

under henvisning til de interinstitutionelle aftaler af 25. oktober 1993 om procedureerne til iværksættelse af nærhedsprincippet ⁽¹⁾, af 20. december 1994 om en hurtig arbejdsmetode ved officiel kodifikation af lovtekster ⁽²⁾, af 22. december 1998 om fælles retningslinjer for EF-lovgivningens affattelse ⁽³⁾ og af 28. november 2001 om en mere systematisk omarbejdning af retsakter ⁽⁴⁾,

idet de har noteret sig formandskabets konklusioner fra Det Europæiske Råds møde i Sevilla den 21. og 22. juni 2002 og i Bruxelles den 20. og 21. marts 2003,

idet de understreger, at indgåelsen af denne aftale ikke foregriber resultaterne af regeringskonferencen, som afholdes i forlængelse af Konventet om Den Europæiske Unions fremtid —

INDGÅET FØLGENDE AFTALE:

Fælles forpligtelser og målsætninger

1. Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber er enige om, at

⁽¹⁾ EFT C 329 af 6.12.1993, s. 135.

⁽²⁾ EFT C 102 af 4.4.1996, s. 2.

⁽³⁾ EFT C 73 af 17.3.1999, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT C 77 af 28.3.2002, s. 1.

de i fællesskab vil forbedre kvaliteten af lovgivningen gennem en række initiativer og procedurer, der fastlægges i denne interinstitutionelle aftale.

2. De tre institutioner, der understreger den betydning, de tillægger fællesskabsmetoden, er enige om, at de under udøvelsen af deres beføjelser og under overholdelse af de i traktaterne fastlagte procedurer vil overholde generelle principper såsom princippet om demokratisk legitimitet, subsidiaritetsprincippet, proportionalitetsprincippet og retssikkerhedsprincippet. De er endvidere enige om at fremme enkelhed, klarhed og sammenhæng i affattelsen af lovgivningstekster og størst mulig åbenhed i lovgivningsprocessen.

De opfordrer medlemsstaterne til at gennemføre fællesskabsretten korrekt og hurtigt i national lovgivning inden for de fastsatte frister i overensstemmelse med formandskabets konklusioner fra Det Europæiske Råds møder i Stockholm, Barcelona og Sevilla.

Bedre koordinering af lovgivningsprocessen

3. De tre institutioner er enige om, at de vil nå frem til en bedre generel koordinering af deres lovgivningsvirksomhed, hvilket er en afgørende forudsætning for en bedre lovgivning for Den Europæiske Union.

4. De tre institutioner er enige om, at de vil koordinere deres forberedende og lovgivningsmæssige arbejde inden for rammerne af den fælles beslutningsprocedure bedre og sikre en passende offentlighed i denne forbindelse.

Rådet underretter i god tid Europa-Parlamentet om det udkast til flerårigt strategisk program, som det henstiller til Det Europæiske Råd at vedtage. De tre institutioner sender deres respektive årlige tidsplaner for lovgivningen til hinanden med henblik på at blive enige om en fælles årlig planlægning.

Europa-Parlamentet og Rådet bestræber sig særligt på for hvert lovgivningsforslag at udarbejde en vejledende tidsplan for de forskellige faser frem til den endelige vedtagelse af forslaget.

Når den flerårige planlægning har konsekvenser på interinstitutionelt plan, indleder de tre institutioner et samarbejde på passende måde.

Kommissionens årlige lovgivnings- og arbejdsprogram indeholder så vidt muligt oplysninger om valget af lovgivningsinstrumenter og om det påtænkte retsgrundlag for hvert forslag.

5. De tre institutioner sørger ud fra effektivitetshensyn så vidt muligt for en bedre samordning af behandlingen af fælles sager i de forberedende organer⁽¹⁾ i hver gren af den lovgivende myndighed⁽²⁾.

6. De tre institutioner holder løbende hinanden underrettet om deres arbejde under hele lovgivningsprocessen. Underretningen sker i henhold til passende procedurer, bl.a. en dialog mellem Europa-Parlamentets udvalg og plenarforsamling og Rådets formandskab og Kommissionen.

7. Kommissionen redegør hvert år for situationen vedrørende sine forslag til retsakter.

8. Kommissionen sørger for, at dens medlemmer som hovedregel deltager i drøftelserne i Europa-Parlamentets udvalg og i forhandlingerne på plenarmøderne om de forslag til retsakter, de er ansvarlige for.

Rådet vil følge en praksis med intensive kontakter med Europa-Parlamentet ved at deltage regelmæssigt i forhandlingerne på plenarmøderne, så vidt muligt med de berørte ministre. Rådet bestræber sig også på at deltage regelmæssigt i arbejdet i Europa-Parlamentets udvalg og i andre møder, fortrinsvis på ministerniveau eller på et passende niveau.

9. Kommissionen tager hensyn til de anmodninger om forelæggelse af forslag til retsakter, der fremsættes af Europa-Parlamentet eller Rådet i medfør af EF-traktatens artikel 192 henholdsvis artikel 208. Den giver et hurtigt og passende svar til Europa-Parlamentets kompetente udvalg og Rådets forberedende organer.

Større åbenhed og adgang til oplysninger

10. De tre institutioner bekræfter, at de tillægger det stor betydning at skabe større åbenhed og informere borgerne bedre under hele forløbet af lovgivningsarbejdet under hensyn til deres respektive forretningsordener. De sørger navnlig for den størst mulige udbredelse af offentlige politiske debatter gennem en systematisk anvendelse af de nye informationsteknologier som f.eks. transmission via satellit og videostreaming på internettet. De tre institutioner sørger også for at udvide offentlighedens adgang til EUR-Lex.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets udvalg, arbejdsgrupper og De Faste Repræsentanters Komité i Rådet.

⁽²⁾ I denne aftale forstås ved »den lovgivende myndighed«: Europa-Parlamentet og Rådet.

11. De tre institutioner holder en fælles pressekonference for at bekendtgøre det positive udfald af lovgivningsprocessen i forbindelse med den fælles beslutningsprocedure, når der er opnået enighed, uanset om det er ved førstebehandlingen, andenbehandlingen eller efter en forligsprocedure.

Valg af lovgivningsinstrument og retsgrundlag

12. Kommissionen forklarer og begrundes over for Europa-Parlamentet og Rådet sit valg af lovgivningsinstrument, om muligt i forbindelse med sit årlige arbejdsprogram eller gennem de sædvanlige dialogprocedurer og under alle omstændigheder i begrundelsen for sine initiativer. Den behandler endvidere enhver anmodning fra den lovgivende myndighed i så henseende og tager hensyn til resultatet af eventuelle høringer, som den foretager forud for forelæggelsen af sine forslag.

Den sørger for, at det tiltag, den foreslår, er så enkelt som muligt under hensyn til, at formålet med foranstaltningen skal kunne opfyldes på hensigtsmæssig vis, og at foranstaltningen skal kunne gennemføres effektivt.

13. De tre institutioner henviser til definitionen af et direktiv (EF-traktatens artikel 249) og til de relevante bestemmelser i protokollen om anvendelsen af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet. Kommissionen sørger for, at der i dens direktivforslag skabes en passende balance mellem generelle principper og detaljerede bestemmelser, således at man undgår en overdreven brug af EF-gennemførelsesbestemmelser.

14. Kommissionen giver en klar og fuldstændig begrundelse for det retsgrundlag, der er anvendt for hvert forslag. Hvis retsgrundlaget ændres, efter at et forslag fra Kommissionen er forelagt, høres Europa-Parlamentet på ny af den pågældende institution i overensstemmelse med De Europæiske Fællesskabs Domstols praksis.

15. Kommissionen angiver i begrundelsen for sine forslag altid de retsregler, der findes på fællesskabsplan på det pågældende område. Kommissionen anfører også i begrundelsen, hvorfor de foreslåede foranstaltninger er berettigede i forhold til subsidiaritetsprincippet og proportionalitetsprincippet. Kommissionen redegør endvidere for omfanget og resultaterne af de forudgående høringer og konsekvensanalyser, den har foretaget.

Anvendelse af alternative former for regulering

16. De tre institutioner erindrer om, at Fællesskabet kun lovgiver i det omfang, det er nødvendigt, i overensstemmelse med protokollen om anvendelsen af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet. De anerkender, at det i visse tilfælde er hensigtsmæssigt at anvende alternative reguleringsmekanismer, når EF-traktaten ikke kræver, at der anvendes et specifikt retligt instrument.

17. Kommissionen sikrer, at anvendelse af samregulering og selvregulering altid er i overensstemmelse med fællesskabsretten og opfylder kriterierne om gennemsigtighed (bl.a. offentliggørelse af aftalerne) og om de involverede parter repræsentativitet. Desuden skal den pågældende regulering udgøre en samfundsmæssig merværdi. De pågældende mekanismer kan ikke anvendes, hvis de grundlæggende rettigheder eller vigtige politiske valg står på spil, eller i situationer, hvor reglerne skal anvendes ensartet i alle medlemsstaterne. De skal sikre en hurtig og fleksibel regulering, som hverken påvirker konkurrenceprincipperne eller det indre markeds enhed.

— Samregulering

18. Ved samregulering forstås en mekanisme, der består i, at det ved en fællesskabsretsakt overlades til godkendte parter på det pågældende område (f.eks. virksomheder, arbejdsmarkedets parter, ikke-statslige organisationer eller sammenslutninger) at opfylde de målsætninger, som den lovgivende myndighed fastlægger.

En sådan mekanisme kan anvendes på grundlag af kriterier, der fastlægges i retsakt, for at sikre, at lovgivningen tilpasses de omhandlede problemer og sektorer, for at lette lovgivningsarbejdet, idet den lovgivende myndighed kan koncentrere sig om de væsentligste aspekter, og for at drage fordel af de berørte parter erfaring.

19. Retsakten skal være i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet som fastsat i EF-traktaten. Aftaler mellem arbejdsmarkedets parter skal være i overensstemmelse med bestemmelserne i EF-traktatens artikel 138 og 139. Kommissionen skal i begrundelsen for sine forslag forklare den kompetente lovgivende myndighed, hvorfor den foreslår, at der anvendes en sådan mekanisme.

20. Inden for de rammer, der fastlægges i basisretsakten, kan de berørte parter indgå frivillige aftaler om fastlæggelse af de nærmere regler til gennemførelse af retsakten.

Kommissionen fremsender udkastene til aftaler til den lovgivende myndighed. Kommissionen undersøger i henhold til sine forpligtelser, om udkastene til aftaler er i overensstemmelse med fællesskabsretten (navnlig basisretsakten).

Der kan i basisretsakten, eventuelt efter anmodning fra Europa-Parlamentet eller Rådet, i hvert enkelt tilfælde og afhængigt af emnet fastsættes en frist på to måneder fra den dato, hvor de får meddelelse om udkastet til aftale. Inden for denne frist kan hver af institutionerne foreslå ændringer, hvis det vurderes, at udkastet til aftale ikke opfylder de målsætninger, den lovgivende myndighed har fastlagt, eller modsætte sig, at aftalen træder i kraft, og eventuelt anmode Kommissionen om at forelægge et forslag til retsakt.

21. I den retsakt, der danner grundlag for en samreguleringsmekanisme, angives det, i hvilket omfang samregulering er mulig på det pågældende område. Den kompetente lovgivende myndighed fastsætter i retsakten de relevante foranstaltninger med hensyn til kontrol med anvendelsen i tilfælde af, at en eller flere af de involverede parter ikke overholder aftalen, eller at den ikke fungerer efter hensigten. Disse foranstaltninger kan f.eks. bestå i, at det bestemmes, at Kommissionen regelmæssigt skal informere den lovgivende myndighed om kontrollen med anvendelsen, eller i at der indsættes en revisionsklausul, hvorefter Kommissionen skal aflægge beretning ved udløbet af en bestemt periode og i givet fald foreslå en ændring af retsakten eller andre egnede lovgivningsforanstaltninger.

— Selvregulering

22. Ved selvregulering forstås, at virksomheder, arbejdsmarkedets parter, ikke-statslige organisationer og sammenslutninger har mulighed for indbyrdes og for dem selv at vedtage fælles retningslinjer på europæisk plan (bl.a. adfærdskodekser og brancheaftaler).

Sådanne frivillige initiativer forudsætter som hovedregel ingen stillingtagen fra institutionernes side, navnlig når der er tale om områder, som ikke er omfattet af traktaterne, eller hvor Unionen endnu ikke har lovgivet. Kommissionen undersøger som led i sine forpligtelser den selvregulering, der finder sted, med henblik på at kontrollere, at den er i overensstemmelse med EF-traktatens bestemmelser.

23. Kommissionen underretter Europa-Parlamentet og Rådet om den selvregulering, som efter dens opfattelse dels bidrager til opfyldelse af EF-traktatens målsætninger og er forenelig med dens bestemmelser, dels er tilfredsstillende med hensyn til de berørte parter repræsentativitet, sektormæssig og geografisk rækkevidde og de indgåede forpligtelsers merværdi. Den undersøger dog muligheden for at udarbejde et forslag til retsakt, eventuelt efter anmodning fra den kompetente lovgivende myndighed, eller hvis den pågældende selvregulering ikke overholdes.

Gennemførelsesforanstaltninger (udvalgsprocedure)

24. De tre institutioner understreger den vigtige rolle, som gennemførelsesforanstaltninger spiller i lovgivningen. De henviser til resultaterne af Konventet om Den Europæiske Unions fremtid vedrørende fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen.

Europa-Parlamentet og Rådet understreger, at de i overensstemmelse med deres respektive kompetencer har indledt behandlingen af det forslag om ændring af Rådets afgørelse 1999/468/EF⁽¹⁾, som Kommissionen vedtog den 11. december 2002.

⁽¹⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

Forbedring af lovgivningens kvalitet

25. De tre institutioner sikrer hver især under udøvelsen af deres respektive beføjelser, at lovgivningen er af høj kvalitet, dvs. er klar, enkel og effektiv. De finder, at en forbedring af processen med retsaktforberedende høring og en hyppigere anvendelse af konsekvensanalyser, såvel forudgående som efterfølgende, vil bidrage til at opfylde denne målsætning. De er besluttede på at anvende den interinstitutionelle aftale af 22. december 1998 om fælles retningslinjer for EF-lovgivningens affattelse fuldt ud.

a) Retsaktforberedende høring

26. I perioden forud for forelæggelsen af forslag til retsakter foretager Kommissionen, som underretter Europa-Parlamentet og Rådet herom, så fuldstændige høringer som muligt og offentliggør resultaterne heraf. I visse tilfælde kan Kommissionen, hvis den finder det hensigtsmæssigt, forelægge et dokument om retsaktforberedende høring, som Europa-Parlamentet og Rådet kan vælge at afgive udtalelse om.

b) Konsekvensanalyser

27. I overensstemmelse med protokollen om anvendelsen af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet tager Kommissionen i sine forslag til retsakter behørigt hensyn til de finansielle eller administrative konsekvenser, navnlig for Unionen og medlemsstaterne. Desuden tager de tre institutioner hver især hensyn til målsætningen om at sikre en passende og effektiv anvendelse i medlemsstaterne.

28. De tre institutioner er enige om, at konsekvensanalyser bidrager positivt til at forbedre kvaliteten af fællesskabslovgivningen både hvad angår anvendelsesområdet og indholdet.

29. Kommissionen vil anvende en integreret proces med forudgående konsekvensanalyse for de større lovgivningsprojekter ved at forene konsekvensanalyserne vedrørende bl.a. de økonomiske, sociale og miljømæssige aspekter i én enkelt evaluering. Resultaterne af analyserne stilles i deres helhed til fri rådighed for Europa-Parlamentet, Rådet og offentligheden. Kommissionen angiver i begrundelsen for sine forslag, hvorledes konsekvensanalyserne har påvirket forslagene.

30. I forbindelse med den fælles beslutningsprocedure kan Europa-Parlamentet og Rådet også på grundlag af kriterier og procedurer, der fastlægges i fællesskab, foretage konsekvensanalyser forud for vedtagelsen af et væsentligt ændringsforslag, enten ved førstebehandlingen eller på forligsstadiet. Snarest muligt efter vedtagelsen af nærværende aftale gør de tre institutioner status over deres respektive erfaringer og undersøger muligheden for at fastlægge en fælles fremgangsmåde.

c) Sammenhæng i teksterne

31. Europa-Parlamentet og Rådet træffer alle egnede foranstaltninger til at styrke deres tjenestegrenes grundige kontrol af

formuleringen af de tekster, der vedtages efter den fælles beslutningsprocedure, med henblik på at undgå unøjagtigheder eller manglende sammenhæng. Institutionerne kan i dette øjemed aftale en kort frist for en sådan juridisk kontrol forud for den endelige vedtagelse af en retsakt.

Forbedring af gennemførelsen i national ret og anvendelsen

32. De tre institutioner, der understreger betydningen af, at medlemsstaterne overholder EF-traktatens artikel 10, opfordrer medlemsstaterne til at sørge for, at fællesskabsretten gennemføres korrekt og hurtigt i national lovgivning, inden for de fastsatte frister, idet en sådan gennemførelse er en nødvendig forudsætning for, at domstolene, de administrative organer, borgerne og de økonomiske og sociale aktører kan anvende lovgivningen på en sammenhængende og effektiv måde.

33. De tre institutioner sørger for, at alle direktiver indeholder en bindende frist for gennemførelsen i national ret. De fastsætter en gennemførelsesfrist i direktiverne, der er så kort som muligt, og som normalt ikke overstiger to år. De tre institutioner ønsker, at medlemsstaterne forstærker deres indsats med hensyn til gennemførelsen af direktiverne inden for de fastsatte frister. Europa-Parlamentet og Rådet noterer sig i den forbindelse, at Kommissionen agter at styrke samarbejdet med medlemsstaterne.

De tre institutioner minder om, at Kommissionen i henhold til EF-traktaten kan indlede en overtrædelsesprocedure i de tilfælde, hvor en medlemsstat ikke har overholdt fristen for gennemførelse. Europa-Parlamentet og Rådet noterer sig de forpligtelser, som Kommissionen har påtaget sig i den forbindelse (¹).

34. Kommissionen udarbejder årsberetninger om gennemførelsen af direktiverne i de forskellige medlemsstater ledsaget af oversigter over gennemførelsesgraden. Disse beretninger fremsendes til Europa-Parlamentet og Rådet og offentliggøres.

Rådet tilskynder medlemsstaterne til, både i egen og Fællesskabets interesse, at udarbejde og offentliggøre deres egne oversigter, der så vidt muligt viser overensstemmelsen mellem direktiverne og gennemførelsesforanstaltningerne. Rådet opfordrer de medlemsstater, der endnu ikke har gjort det, til snarest muligt at udpege en koordinator for gennemførelse.

Forenkling og begrænsning af lovgivningen

35. For at lette anvendelsen og øge læsbarheden af fællesskabslovgivningen er de tre institutioner enige om at iværksætte en ajourføring af lovgivningen og en begrænsning af dens omfang samt at gennemføre en kraftig forenkling af den eksisterende lovgivning. Med henblik herpå tager de udgangspunkt i Kommissionens flerårige program.

(¹) Meddelelse fra Kommissionen af 12. december 2002 om bedre kontrol med gennemførelsen af fællesskabsretten, KOM(2002) 725 endelig udg., s. 20-21.

Ajourføringen af lovgivningen og begrænsningen af dens omfang sker bl.a. ved at ophæve retsakter, som ikke længere anvendes, og ved kodifikation eller omarbejdning af de øvrige retsakter.

Forenklingen af lovgivningen tager sigte på at forbedre og tilpasse lovgivningen ved at ændre eller erstatte retsakter og bestemmelser, der er for omfattende og for komplicerede til, at de kan anvendes efter hensigten. Denne forenkling sker ved omarbejdning af eksisterende retsakter eller ved hjælp af nye forslag til retsakter, således at indholdet af fællesskabspolitikkerne bevares. Kommissionen udvælger de områder af den nuværende fællesskabsret, der kan forenkles, på grundlag af kriterier, der fastsættes efter høring af den lovgivende myndighed.

36. Inden for seks måneder efter denne aftales ikrafttræden bør Europa-Parlamentet og Rådet, der som lovgivende myndighed skal vedtage de foreslåede forenkledede retsakter endeligt, ændre deres arbejdsmetoder ved f.eks. at indføre ad hoc-strukturer, der specifikt tager sig af forenklingen af lovgivningen.

Gennemførelse og opfølgning af aftalen

37. Gennemførelsen af denne aftale følges af Den Tekniske Gruppe på Højt Plan vedrørende Interinstitutionelt Samarbejde.

38. De tre institutioner sørger for at stille de midler og ressourcer til rådighed for deres kompetente tjenestegrene, som er nødvendige for den korrekte gennemførelse af denne aftale.

Hecho en Estrasburgo, el dieciseis de diciembre de dos mil tres.

Udfærdiget i Strasbourg den sekstende december to tusind og tre.

Geschehen zu Straßburg am sechzehnten Dezember zweitausendunddrei.

Έγινε στις Στρασβούργο, στις δέκα έξι Δεκεμβρίου δύο χιλιάδες τρία.

Done at Strasbourg on the sixteenth day of December in the year two thousand and three.

Fait à Strasbourg, le seize décembre deux mille trois.

Fatto a Strasburgo, addì sedici dicembre duemilatre.

Gedaan te Straatsburg, de zestiende december tweeduizenddrie.

Feito em Estrasburgo, em dezasseis de Dezembro de dois mil e três.

Tehty Strasbourgissa kuudentenatoista päivänä joulukuuta vuonna kaksituhattakolme.

Som skedde i Strasbourg den sextonde december tjugohundratre.

For Europa-Parlamentet

Formand

For Rådet

Formand

p.o.

For Kommissionen

Formand

RÅDET

AFTALE

mellem Den Europæiske Unions medlemsstater vedrørende status for militært og civilt personel, der udstationeres ved Den Europæiske Unions institutioner, for hovedkvartererne samt de styrker, der vil kunne stilles til rådighed for Den Europæiske Union som led i forberedelsen og gennemførelsen af de operationer, der er omhandlet i artikel 17, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Union, herunder i forbindelse med øvelser, samt for militært og civilt personel fra medlemsstaterne, der stilles til rådighed for Den Europæiske Union med henblik på at forrette tjeneste i denne forbindelse

(EU-SOFA)

(2003/C 321/02)

REPRÆSENTANTERNE FOR REGERINGERNE FOR DEN EUROPÆISKE
UNIONS MEDLEMSSTATER, FORSAMLET I RÅDET, ER —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union
(TEU), især afsnit V, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Det Europæiske Råd har for at fremme den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP) besluttet at give EU de nødvendige kapaciteter til at træffe og gennemføre afgørelser om alle de typer konfliktforebyggelses- og krisestyringsopgaver, som er defineret i TEU.
- (2) Nationale beslutninger om at udsende styrker fra Den Europæiske Unions medlemsstater (i det følgende benævnt »medlemsstaterne«) til andre medlemsstaters område eller om at modtage sådanne styrker fra andre medlemsstater som led i forberedelsen og gennemførelsen af de operationer, der omhandles i artikel 17, stk. 2, i TEU, herunder i forbindelse med øvelser, træffes i overensstemmelse med bestemmelserne i TEU's afsnit V, særlig artikel 23, stk. 1, og vil blive behandlet i separate arrangementer mellem de pågældende medlemsstater.
- (3) Det vil være nødvendigt at indgå særlige aftaler med vedkommende tredjelande i tilfælde af øvelser eller operationer, der finder sted uden for medlemsstaternes område.
- (4) Bestemmelserne i denne aftale anfægter ikke de rettigheder og forpligtelser, som parterne har i henhold til internationale aftaler og andre instrumenter om oprettelse af internationale domstole, herunder Rom-statutten for Den Internationale Straffedomstol —

BLEVET ENIGE OM FØLGENDE BESTEMMELSER:

DEL I

FÆLLES BESTEMMELSER FOR MILITÆRT OG CIVILT PERSONEL

Artikel 1

I denne aftale betyder udtrykket:

1) »militært personel«:

- a) militært personel, som medlemsstaterne udstationerer ved Generalsekretariatet for Rådet med henblik på oprettelse af Den Europæiske Unions Militærstab (EUMS)
- b) militært personel, bortset fra personel fra EU-institutionerne, som EUMS kan trække på fra medlemsstaterne som midlertidigt supplement, såfremt Den Europæiske Unions Militærkomité (EUMC) anmoder herom, med henblik på deltagelse i forberedelsen og gennemførelsen af de operationer, der omhandles i artikel 17, stk. 2, i TEU, herunder i forbindelse med øvelser
- c) militært personel fra medlemsstaterne, som er udstationeret i hovedkvarterer eller styrker, der kan stilles til rådighed for EU, eller personel herfra, som led i forberedelsen og udførelsen af de operationer, der omhandles i artikel 17, stk. 2, i TEU, herunder i forbindelse med øvelser

2) »civilt personel«: det civile personel, som medlemsstaterne udstationerer ved EU-institutionerne med henblik på dets deltagelse i forberedelsen og gennemførelsen af de operationer, der omhandles i artikel 17, stk. 2, i TEU, herunder i forbindelse med øvelser, eller det civile personel fra medlemsstaterne, bortset fra lokalt ansat personel, der arbejder ved hovedkvarterer eller styrker, eller som medlemsstaterne på anden måde stiller til rådighed for EU med henblik på samme deltagelse

3) »pårørende«: enhver person, der betegnes eller anerkendes som medlem af militært eller civilt personels familie eller betragtes som hørende til deres/dets husstand i henhold til afsenderlandets love. Hvis disse love kun anser en person, der bor hos militært eller civilt personel, som hørende til familien eller husstanden, anses denne betingelse dog for opfyldt, såfremt vedkommende i overvejende grad forsørges af det pågældende militære eller civile personel

- 4) »styrker«: personer, der indgår i, eller enheder bestående af militært og civilt personel, som defineret i stk. 1 og 2, for så vidt de pågældende medlemsstater er enige om, at visse personer, enheder og formationer mv. ikke udgør eller indgår i en styrke med henblik på denne aftale
- 5) »hovedkvarter«: hovedkvarter, der på en medlemsstats område er etableret af en eller flere medlemsstater eller en international organisation, og som kan stilles til rådighed for EU i forbindelse med forberedelsen og udførelsen af de operationer, der omhandles i artikel 17, stk. 2, i TEU, herunder i forbindelse med øvelser
- 6) »afsenderland«: den medlemsstat, hvor vedkommende militært eller civilt personel eller styrken har hjemme
- 7) »modtagerland«: den medlemsstat, på hvis område vedkommende militært eller civilt personel, styrken eller hovedkvarteret befinder sig, hvad enten dette personel er udstationeret, deployeret, eller på gennemrejse i forbindelse med en individuel eller kollektiv tjenesterejse eller afgørelse om udstationering ved EU-institutionerne.

Artikel 2

1. Medlemsstaterne letter i nødvendigt omfang indrejse, ophold og udrejse i tjenstligt øjemed for militært og civilt personel og pårørende, der er omhandlet i artikel 1. Der kan dog kræves forelagt dokumentation for, at de pågældende tilhører de kategorier, der er nævnt i artikel 1.

2. Med henblik herpå og med forbehold af de relevante bestemmelser i fællesskabslovgivningen, der finder anvendelse på fri bevægelighed for personer, vil en individuel eller kollektiv ordre om forflyttelse eller afgørelse om udstationering ved EU-institutionerne være tilstrækkelig dokumentation.

Artikel 3

Det påhviler militært og civilt personel og pårørende at overholde modtagerlandets lovgivning og afholde sig fra al virksomhed, der er uforenelig med denne aftales ånd.

Artikel 4

I henhold til denne aftale gælder følgende:

- 1) Kørekort, der er udstedt af afsenderlandets militære myndigheder, anerkendes på modtagerlandets område for tilsvarende militærkøretøjer.
- 2) Godkendt personel fra alle medlemsstater kan give lægebehandling og tandpleje til personel fra alle andre medlemsstaters styrker og hovedkvarterer.

Artikel 5

Militært og eventuelt civilt personel bærer uniform efter de bestemmelser, der gælder i afsenderlandet.

Artikel 6

Køretøjer, som er forsynet med en nummerplade, som kun anvendes af de væbnede styrker eller myndighederne i afsenderlandet, forsynes desuden med et tydeligt nationalitetsmærke.

DEL II

BESTEMMELSER, DER UDELUKKENDE FINDER ANVENDELSE PÅ MILITÆRT OG CIVILT PERSONEL, DER ER UDSATIONERET VED EU-INSTITUTIONERNE

Artikel 7

Militært eller civilt personel, der er udstationeret ved EU-institutionerne, må besidde og bære våben i henhold til artikel 13, når de forretter tjeneste i hovedkvarterer eller styrker, som vil kunne stilles til rådighed for EU med henblik på deltagelse i forberedelsen og gennemførelsen af de operationer, der omhandles i artikel 17, stk. 2, i TEU, herunder i forbindelse med øvelser, eller når de deltager i tjenesterejser i forbindelse med sådanne operationer.

Artikel 8

1. Militært eller civilt personel, der er udstationeret ved EU-institutionerne, er fritaget for retsforfølgning for alle mundtlige eller skriftlige ytringer eller handlinger foretaget i embeds medfør; de er fortsat omfattet af denne fritagelse efter afslutningen af deres tjeneste.

2. Immunitet i medfør af denne artikel indrømmes i EU's interesse og ikke til personlig fordel for de pågældende.

3. Såvel afsenderlandets kompetente myndighed som de relevante EU-institutioner ophæver immuniteten for militært og civilt personel, der er udstationeret ved EU-institutionerne, hvis immuniteten kan hindre, at retfærdigheden sker fyldest, og den kompetente myndighed eller relevante EU-institution kan sørge for, at ophævelsen sker uden at skade Den Europæiske Unions interesser.

4. EU-institutionerne samarbejder til enhver tid med medlemsstaternes relevante myndigheder for at lette korrekt anvendelse af retsregler og forhindre misbrug af de privilegier og immuniteter, der indrømmes i medfør af denne artikel.

5. Såfremt en kompetent myndighed eller en retsinstans i en medlemsstat mener, at der er sket misbrug af et privilegium eller en immunitet, som er indrømmet i medfør af denne artikel, konsulterer afsenderlandets kompetente myndigheder og den relevante EU-institution på anmodning de kompetente myndigheder i den berørte medlemsstat for at afgøre, hvorvidt et sådant misbrug har fundet sted.

6. Hvis konsultationerne ikke giver et tilfredsstillende resultat for begge parter, behandles spørgsmålet af den relevante EU-institution med henblik på bilæggelse af tvisten.

7. Hvis en tvist ikke har kunnet bilægges, fastlægger den relevante EU-institution de nærmere retningslinjer for bilæggelse. Rådet vedtager for sit vedkommende sådanne retningslinjer med enstemmighed.

DEL III

BESTEMMELSER, DER KUN FINDER ANVENDELSE PÅ HOVEDKVARTERER OG STYRKER SAMT PÅ DERTIL KNYTTET MILITÆRT OG CIVILT PERSONEL

Artikel 9

Som led i forberedelsen og gennemførelsen af de operationer, der er omhandlet i artikel 17, stk. 2, i TEU, herunder i forbindelse med øvelser, kan hovedkvarterer og styrker og deres i artikel 1 omhandlede personel samt deres materiel flyttes og midlertidigt deployeres på en medlemsstats område efter aftale med vedkommende medlemsstats kompetente myndigheder.

Artikel 10

Militært og civilt personel modtager akut lægebehandling og tandpleje, herunder hospitalsindlæggelse, på samme betingelser som tilsvarende personel i modtagerlandet.

Artikel 11

Med forbehold af gældende aftaler og overenskomster, der allerede er i kraft, eller som efter nærværende aftales ikrafttræden bliver indgået mellem afsenderlandets og modtagerlandets kompetente myndigheder, har modtagerlandets myndigheder alene ansvaret for, at der træffes passende foranstaltninger med henblik på at stille de nødvendige bygninger til rådighed for de enkelte enheder, formationer eller andre organer, samt de hermed forbundne faciliteter og tjenester, som de måtte have brug for. Sådanne aftaler og overenskomster skal så vidt muligt være i overensstemmelse med de bestemmelser, der gælder i modtagerlandet med hensyn til bolig- og indkvarteringsforholdene for tilsvarende enheder, formationer eller andre organer.

Medmindre der foreligger anden udtrykkelig overenskomst, er de rettigheder og forpligtelser, der er forbundet med råderetten og anvendelsen af bygningerne og de hermed forbundne faciliteter og tjenester, omfattet af modtagerlandets lovgivning.

Artikel 12

1. Enheder, formationer eller organer normalt bestående af militært eller civilt personel har ret til efter aftale med modta-

gerlandet at udøve politimyndighed i alle lejre, anlæg, hovedkvarterer eller andre anlæg, som de alene har rådighed over. Den til sådanne enheder, formationer eller organer knyttede politimyndighed kan træffe alle relevante foranstaltninger med henblik på at sikre orden og sikkerhed på sådanne områder.

2. Uden for disse områder må den i stk. 1 omhandlede politimyndighed kun deployeres efter aftale med og i samarbejde med modtagerlandets myndigheder og kun i det omfang, det er nødvendigt for at opretholde orden og disciplin i disse enheder, formationer eller organer.

Artikel 13

1. Militært personel må besidde og bære tjenestevåben, såfremt de har ordre dertil, og det sker i overensstemmelse med arrangementer med modtagerlandets myndigheder.

2. Civilt personel må besidde og bære tjenestevåben, såfremt de er bemyndiget dertil ifølge de nationale bestemmelser, der gælder i afsenderlandet, og det sker efter aftale med modtagerlandets myndigheder.

Artikel 14

Hovedkvarterer og styrker råder over samme faciliteter på post- og telekommunikationsområdet, samme rejselettelser og samme nedsættelse af billetpriser som styrkerne i modtagerlandet i overensstemmelse med dets love og administrative bestemmelser.

Artikel 15

1. Arkiver og andre officielle dokumenter i et hovedkvarter, som opbevares i lokaler overdraget til dette hovedkvarter, eller som efter behørig tilladelse opbevares af et medlem af dette hovedkvarter, er ukrænkelige, medmindre hovedkvarteret har givet afkald på denne immunitet. Efter anmodning fra modtagerlandet og under overværelse af en repræsentant herfor undersøger hovedkvarteret arten af dokumenterne for at fastslå, om de er omfattet af den i denne artikel omhandlede immunitet.

2. Såfremt en kompetent myndighed eller en retsinstans i modtagerlandet mener, at der er sket misbrug af den ukrænkelighed, som er indrømmet i henhold til denne artikel, konsulterer Rådet de kompetente myndigheder i modtagerlandet for at afgøre, hvorvidt et sådant misbrug har fundet sted.

3. Hvis konsultationerne ikke giver et tilfredsstillende resultat for begge de berørte parter, behandles spørgsmålet af Rådet med henblik på bilæggelse af tvisten. Hvis en tvist ikke har kunnet bilægges, fastlægger Rådet med enstemmighed de nærmere retningslinjer for bilæggelse.

Artikel 16

For at undgå dobbeltbeskatning gælder ved anvendelse af aftaler om dobbeltbeskatning, der er indgået mellem medlemsstaterne, samt med forbehold af modtagerlandets ret til at beskatte militært og civilt personel, der er statsborgere eller har fast bopæl i dette land, følgende:

1. I det omfang beskatning i modtagerlandet afhænger af ophold eller bopæl, skal de tidsrum, hvori militært eller civilt personel udelukkende befinder sig på dette lands område i egenskab af militært eller civilt personel, ikke i beskatningsmæssig henseende betragtes som ophold eller anses for at indebære en ændring af den pågældendes opholdssted eller bopæl.
2. Militært og civilt personel nyder skattefritagelse i modtagerlandet med hensyn til de lønninger og honorarer, de i denne egenskab modtager fra afsenderlandet, samt med hensyn til alle former for løse, der tilhører dem, og som kun befinder sig i modtagerlandet som følge af deres midlertidige tilstedeværelse i dette land.
3. Denne artikel er ikke til hinder for, at militært eller civilt personel beskattes af eventuel kommerciel virksomhed, som de pågældende måtte indlede i modtagerlandet ud over deres ansættelse, og bortset fra lønninger, honorarer og løse som omhandlet i stk. 2, hindrer bestemmelserne i denne artikel ikke beskatning af sådant militært eller civilt personel i henhold til modtagerlandets lovgivning, heller ikke hvis de pågældende anses for at have deres opholdssted eller bopæl uden for modtagerlandets område.
4. Denne artikel finder ikke anvendelse på afgifter i betydningen told samt alle andre afgifter og skatter, der opkræves ved enten indførsel eller udførsel af varer, bortset fra afgifter og skatter, der ikke overstiger betalingen for de ydede tjenester.

Artikel 17

1. Afsenderlandets myndigheder kan udøve den strafferetlige og disciplinære jurisdiktion, de er tillagt i henhold til afsenderlandets lovgivning, over militært samt civilt personel i det omfang, det er undergivet afsenderlandets lovgivning vedrørende alle eller dele af afsenderlandets væbnede styrker som følge af dets deployering hos disse styrker.
2. Modtagerlandets myndigheder har jurisdiktion over militært og civilt personel samt pårørende for så vidt angår lovovertrædelser, der er begået på modtagerlandets område, og som er strafbare i henhold til dette lands lovgivning.
3. Afsenderlandets myndigheder har ret til at udøve jurisdiktion over militært samt civilt personel i det omfang, det er undergivet afsenderlandets lovgivning vedrørende alle eller dele

af afsenderlandets væbnede styrker som følge af dets deployering hos disse, for så vidt angår lovovertrædelser, der straffes i medfør af afsenderlandets lovgivning, navnlig forbrydelser mod afsenderlandets sikkerhed, som ikke henhører under modtagerlandets lovgivning.

4. Afsenderlandets myndigheder har ret til at udøve jurisdiktion over militært og civilt personel samt pårørende for så vidt angår lovovertrædelser, der straffes i medfør af modtagerlandets lovgivning, navnlig forbrydelser mod afsenderlandets sikkerhed, som ikke henhører under afsenderlandets lovgivning.

5. I stk. 3, 4 og 6, anses følgende lovovertrædelser for at være forbrydelser mod et lands sikkerhed:

- a) forræderi,
- b) sabotage, spionage eller overtrædelse af lovgivningen vedrørende statshemmeligheder eller hemmeligheder vedrørende landets forsvar.

6. Har begge lande adgang til at udøve jurisdiktion, finder følgende regler anvendelse:

a) Afsenderlandets kompetente myndigheder har fortrinsret til at udøve jurisdiktion over det pågældende militære og civile personel i det omfang, det er undergivet afsenderlandets lovgivning vedrørende alle eller dele af afsenderlandets væbnede styrker som følge af dets deployering hos disse styrker, for så vidt angår:

i) lovovertrædelser, der udelukkende er rettet imod afsenderlandets ejendom eller sikkerhed, eller lovovertrædelser, der udelukkende er rettet imod et medlem af afsenderlandets militære eller civile personel eller en pårørende

ii) lovovertrædelser, der skyldes handlinger eller forsømmelighed begået i tjenesten.

b) For så vidt angår alle andre lovovertrædelser har modtagerlandets myndigheder fortrinsret til at udøve jurisdiktion.

c) Såfremt det land, der har fortrinsret, beslutter ikke at udøve jurisdiktion, underretter det snarest muligt det andet lands myndigheder herom. Myndighederne i det land, der har fortrinsret, ser positivt på en anmodning fremsat af myndighederne i det andet land om at frafalde denne ret i tilfælde, hvor disse myndigheder finder, at særligt vigtige hensyn taler herfor.

7. Denne artikel giver ikke afsenderlandets militære myndigheder hjemmel til at udøve jurisdiktion over personer, der er statsborgere i eller har fast bopæl i modtagerlandet, medmindre disse er medlemmer af afsenderlandets væbnede styrker.

Artikel 18

1. Medlemsstaterne frafalder ethvert krav over for en anden medlemsstat for skade på ejendom tilhørende førstnævnte medlemsstat, der anvendes som led i forberedelsen og gennemførelsen af de operationer, der er omhandlet i artikel 17, stk. 2, i TEU, herunder i forbindelse med øvelser, såfremt skaden

- a) er forvoldt af militært eller civilt personel, der er udstationeret af den anden medlemsstat, under udøvelsen af tjenesteplichter som led i ovennævnte operationer, eller
- b) er opstået i forbindelse med anvendelsen af et køretøj, skib eller luftfartøj, der ejes af den anden medlemsstat og anvendes af dennes væbnede styrker, for så vidt det køretøj, skib eller luftfartøj, der har forvoldt skaden, blev anvendt i forbindelse med handlinger foretaget som led i ovennævnte operationer, eller skaden er blevet forvoldt på ejendom, der blev anvendt under samme omstændigheder.

Krav om bjergeløn fremsat af en medlemsstat til en anden medlemsstat frafalder ligeledes, for så vidt det bjergede fartøj eller den bjergede ladning tilhører en medlemsstat og er blevet anvendt af dennes væbnede styrker i forbindelse med handlinger foretaget som led i ovennævnte operationer.

- 2. a) Såfremt skaden er forvoldt under andre end de i stk. 1 omhandlede omstændigheder på anden ejendom tilhørende en medlemsstat og beliggende på dennes område, og for så vidt de pågældende medlemsstater ikke har truffet anden aftale, afgøres spørgsmålet om ansvaret og skadeserstatningen ved forhandling mellem disse medlemsstater.
- b) Medlemsstaterne giver imidlertid afkald på erstatningskrav i alle tilfælde, hvor skadesbeløbet er mindre end et beløb, som fastsættes af Rådet med enstemmighed.

Enhver anden medlemsstat, hvis ejendom er blevet beskadiget ved samme hændelse, frafalder ligeledes ethvert krav under ovennævnte beløb.

3. Stk. 1 og 2 finder anvendelse på medlemsstatens skibe »on bare boat charter« eller på skibe, der er rekvireret på sådanne vilkår, samt på opbragte skibe (dog ikke i det omfang risikoen for tab eller ansvar bæres af andre end den pågældende medlemsstat).

4. Medlemsstaterne frafalder ethvert krav over for en anden medlemsstat i tilfælde, hvor militært eller civilt personel i deres styrker under udøvelsen af tjenesten bliver såret eller omkommer.

5. Erstatningskrav (bortset fra kontraktmæssige krav og krav, hvorpå stk. 6 eller 7 finder anvendelse), der opstår som følge af handlinger eller forsømmelser, der er begået af militært eller civilt personel under udøvelsen af tjenesten, eller som følge af

enhver anden handling, undladelse eller begivenhed, som en styrke bærer ansvaret for, og som på modtagerlandets område forvolder skade på tredjemand, som ikke er en af medlemsstaterne, behandles af modtagerlandet i overensstemmelse med følgende bestemmelser:

- a) Erstatningskrav anmeldes, behandles og afgøres eller pådømmes i overensstemmelse med modtagerlandets love og bestemmelser vedrørende erstatningskrav, opstået i forbindelse med dets egne væbnede styrkers virksomhed.
- b) Modtagerlandet kan afgøre alle sådanne erstatningskrav, og erstatningsbeløbet udbetales af modtagerlandet i dets valuta.
- c) Hvadenten udbetaling finder sted ifølge en indgået aftale, eller ifølge en dom afsagt af modtagerlandets kompetente ret, eller sådan betaling nægtes af denne ret, er afgørelsen bindende og endelig for de berørte medlemsstater.
- d) Afsenderlandet underrettes om ethvert af modtagerlandet udbetalt erstatningsbeløb og samtidig tilstilles en udførlig beretning samt forslag til fordeling i overensstemmelse med litra e), nr. i), ii) og iii). Såfremt afsenderlandet undlader at svare i løbet af 2 måneder, anses den foreslåede fordeling for at være accepteret.
- e) Udgifterne til erstatning i medfør af litra a), b), c) og d), samt stk. 2, fordeles mellem medlemsstaterne på følgende måde:
 - i) er kun ét afsenderland ansvarligt, fordeles erstatningsbeløbet med 25 % på modtagerlandet og 75 % på afsenderlandet
 - ii) er mere end ét land ansvarligt for skaden, fordeles erstatningsbeløbet ligeligt mellem de pågældende lande; hvis modtagerlandet imidlertid ikke er et af de ansvarlige lande, skal dets bidrag svare til halvdelen af det beløb, der skal udredes af hvert af afsenderlandene
 - iii) forvoldes skaden af medlemsstaternes styrker, og det ikke er muligt specifikt at pålægge en enkelt eller flere af disse styrker ansvaret for skaden, fordeles erstatningsbeløbet ligeligt mellem de pågældende medlemsstater; men er modtagerlandet ikke et af de lande, hvis styrker har forvoldt skaden, svarer dets bidrag til halvdelen af det beløb, der skal udredes af hvert af de pågældende afsenderlande
 - iv) modtagerlandet udfærdiger hvert halve år en opgørelse over de beløb, der i det forløbne halve år er udbetalt i sager, hvor den foreslåede procentvise fordeling er blevet accepteret; opgørelsen sendes til de pågældende afsenderlande tillige med en anmodning om refusion. De udbetalte beløb refunderes snarest muligt i modtagerlandets valuta.

f) Hvis anvendelsen af litra b) og e) ville medføre, at en medlemsstat pålægges en betydelig byrde, kan den anmode de øvrige berørte medlemsstater om, at sagen afgøres ved forhandling mellem dem på et andet grundlag.

g) Der kan ikke foretages retlige skridt over for militært eller civilt personel til fuldbyrdelse af dom, der er afsagt i modtagerlandet, i en sag opstået som følge af en handling foretaget under udøvelsen af tjenesten.

h) Bortset fra de tilfælde, hvor litra e) finder anvendelse på erstatningskrav, der er omfattet af stk. 2, finder dette stykke ikke anvendelse på krav, der opstår som følge af eller i forbindelse med sejlads med eller anvendelse af et skib eller lastning, transport eller losning af en ladning, medmindre der rejses erstatningskrav i forbindelse med dødsfald eller personskade, og for så vidt stk. 4 ikke finder anvendelse.

6. Erstatningskrav mod militært eller civilt personel for skadevoldende handlinger eller forsømmelser i modtagerlandet, der ikke er begået under udøvelsen af tjenstlige pligter, behandles på følgende måde:

a) Modtagerlandets myndigheder behandler erstatningskravet og fastsætter på en retfærdig og rimelig måde erstatning til sagsøgeren, idet de tager hensyn til alle sagens omstændigheder, herunder skadelidtes egen handle måde; de udfærdiger endvidere en rapport om sagen.

b) Rapporten forelægges afsenderlandets myndigheder, som derefter snarest muligt afgør, om de ud fra rimelighedshensyn vil tilbyde erstatning, og fastsætter i så fald beløbets størrelse.

c) Såfremt der tilbydes erstatning ud fra rimelighedshensyn, og dette accepteres af sagsøgeren som fuldstændig fyldestgørelse af kravet, foretager afsenderlandets myndigheder selv udbetalingen og underretter modtagerlandets myndigheder om, hvilken afgørelse de har truffet, og om beløbets størrelse.

d) Dette stykke er ikke til hinder for, at modtagerlandets domstole behandler en sag mod militært eller civilt personel, så længe der ikke er udbetalt fuldstændig erstatning.

7. Krav om erstatning som følge af uberettiget brug af et køretøj tilhørende et afsenderlands styrker behandles i overensstemmelse med stk. 6, medmindre enheden, formationen eller organet selv er retlig ansvarlig herfor.

8. Såfremt der er uenighed om, hvorvidt en skadevoldende handling eller forsømmelse begået af militært eller civilt personel er foretaget under udøvelsen af tjenesten, eller om anvendelsen af et køretøj tilhørende afsenderlandets styrker

var uberettiget, afgøres sagen ved forhandling mellem de berørte medlemsstater.

9. Afsenderlandet kan ikke gøre krav på, at militært og civilt personel fritages for retsforfølgning i modtagerlandet i civile sager, bortset fra i det omfang, der er omhandlet i stk. 5, litra g).

10. Afsender- og modtagerlandets myndigheder yder hinanden gensidig bistand ved fremskaffelse af bevismateriale til sikring af retfærdig behandling og afgørelse af erstatningskrav, som vedrører de berørte medlemsstater.

11. Enhver uoverensstemmelse i forbindelse med bilæggelse af en tvist, der ikke kan løses ved forhandling mellem de berørte medlemsstater, afgøres af en voldgiftsmand udnævnt efter aftale mellem de pågældende medlemsstater blandt statsborgere i modtagerlandet, der har eller har haft en fremtrædende stilling i retsvæsenet. Kan de pågældende medlemsstater ikke inden to måneder blive enige om en voldgiftsmand, kan begge de berørte medlemsstater anmode formanden for De Europæiske Fællesskabers Domstol om at udpege en person med ovennævnte kvalifikationer.

DEL IV

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 19

1. Denne aftale godkendes af medlemsstaterne i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige bestemmelser.

2. Medlemsstaterne underretter generalsekretæren for Rådet for Den Europæiske Union, når de forfatningsmæssige procedurer for godkendelse af denne aftale er afsluttet.

3. Denne aftale træder i kraft den første dag i den anden måned, efter at den sidste medlemsstat har underrettet om afslutning af sine forfatningsmæssige procedurer, jf. stk. 2.

4. Generalsekretæren for Rådet for Den Europæiske Union er aftalens depositar. Depositaren lader denne aftale samt oplysningerne om dens ikrafttræden offentliggøre i *Den Europæiske Unions Tidende* efter afslutning af de forfatningsmæssige procedurer, jf. stk. 2.

5. a) Denne aftale finder kun anvendelse inden for medlemsstaternes moderland.

b) En medlemsstat kan underrette generalsekretæren for Rådet for Den Europæiske Union om, at denne aftale desuden skal finde anvendelse på territorier, for hvis internationale forbindelser den er ansvarlig.

6. a) Første og tredje del af denne aftale finder kun anvendelse på hovedkvarterer og styrker og deres personel, som kan stilles til rådighed for EU med henblik på deltagelse i forberedelsen og gennemførelsen af de operationer, der omhandles i artikel 17, stk. 2, i TEU, herunder i forbindelse med øvelser, for så vidt status for sådanne hovedkvarterer eller styrker og deres personel ikke er reguleret ved en anden aftale.
- b) I tilfælde, hvor status for disse hovedkvarterer og styrker og deres personel reguleres af en anden aftale, og disse hovedkvarterer og styrker og deres personel handler i ovennævnte sammenhæng, kan der indgås særlige ordninger mellem EU og de pågældende stater eller organisationer med henblik på at nå til enighed om, at denne aftale kan anvendes på den pågældende operation eller øvelse.
- c) Hvis det ikke har været muligt at indgå sådanne særlige ordninger, finder den anden aftale fortsat anvendelse på den pågældende operation eller øvelse.
7. Deltager tredjelande i aktiviteter, hvorpå denne aftale finder anvendelse, kan de aftaler eller ordninger, der regulerer en sådan deltagelse, indeholde en bestemmelse om, at nærværende aftale med henblik på disse aktiviteter desuden finder anvendelse på disse tredjelande.
8. Bestemmelserne i denne aftale kan ændres ved enstemmig skriftlig aftale mellem repræsentanterne for Den Europæiske Unions medlemsstaters regeringer, forsamlet i Rådet.

Hecho en Bruselas, el diecisiete de noviembre de dos mil tres.

Udfærdiget i Bruxelles den syttende november to tusind og tre.

Geschehen zu Brüssel am siebzehnten November zweitausendunddrei.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις δέκα εφτά Νοεμβρίου δύο χιλιάδες τρία.

Done at Brussels on the seventeenth day of November in the year two thousand and three.

Fait à Bruxelles, le dix-sept novembre deux mille trois.

Fatto a Bruxelles, addì diciassette novembre duemilatre.

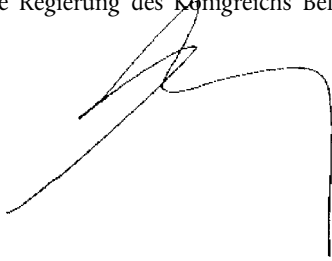
Gedaan te Brussel, de zeventiende november tweeduizenddrie.

Feito em Bruxelas, em dezassete de Novembro de dois mil e três.

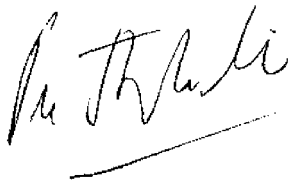
Tehty Brysselissä seitsemäntenätoista päivänä marraskuuta vuonna kaksituhattakolme.

Som skedde i Bryssel den sjuttonde november tjugohundratre.

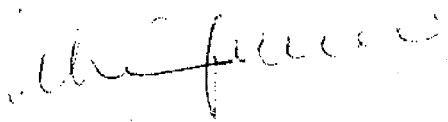
Pour le gouvernement du Royaume de Belgique
Voor de Regering van het Koninkrijk België
Für die Regierung des Königreichs Belgien

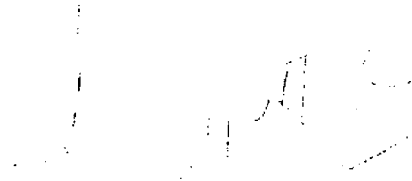
For regeringen for Kongeriget Danmark

Für die Regierung der Bundesrepublik Deutschland

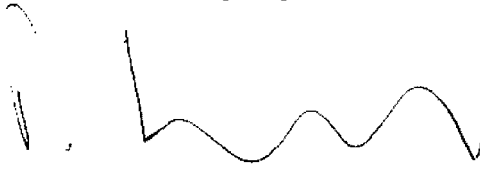
Για την Κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας

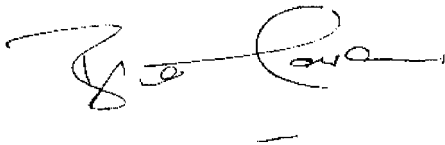
Por el Gobierno del Reino de España

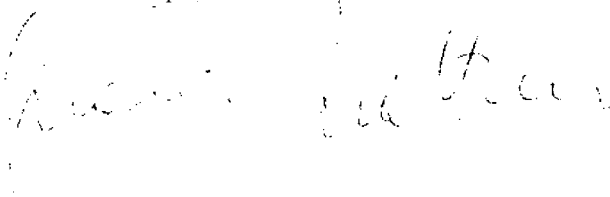
Pour le gouvernement de la République française

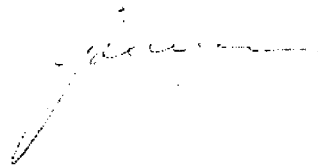
Thar ceann Rialtas na hÉireann
For the Government of Ireland

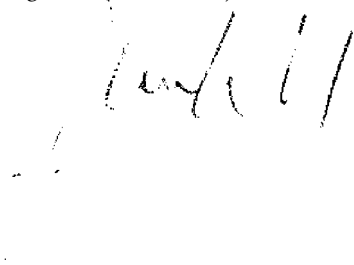
Per il Governo della Repubblica italiana

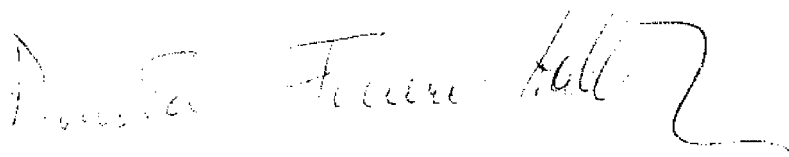
Pour le gouvernement du Grand-Duché de Luxembourg

Voor de Regering van het Koninkrijk de Nederlanden

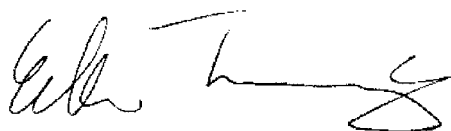
Für die Regierung der Republik Österreich

Pelo Governo da República Portuguesa

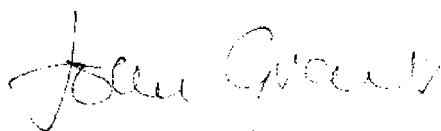
Suomen hallituksen puolesta
På finska regeringens vägnar

På svenska regeringens vägnar

For the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

—

BILAG

ERKLÆRINGER

ERKLÆRING FRA EU's MEDLEMSSTATER

Medlemsstaterne vil efter undertegnelsen af denne aftale gøre deres yderste for hurtigst muligt at opfylde kravene i deres forfatningsmæssige procedurer med henblik på snarest at lade denne aftale træde i kraft.

ERKLÆRING FRA DANMARK

Danmark erindrede ved undertegnelsen af denne aftale om protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab. Danmarks godkendelse af aftalen vil ske under overholdelse af nævnte protokol, og ethvert forbehold, som Danmark måtte tage eller enhver erklæring, som Danmark måtte afgive i den forbindelse, vil begrænse sig til at omhandle anvendelsesområdet for del II i protokollen og vil på ingen måde anfægte aftalens ikrafttræden eller de øvrige medlemsstaters fulde gennemførelse heraf.

ERKLÆRING FRA IRLAND

Intet i denne aftale, særlig artikel 2, 9, 11, 12, 13 og 17, tillader eller stiller krav om lovgivning eller nogen anden foranstaltning fra Irlands side, som er forbudt efter Irlands forfatning og især dennes artikel 15.6.2.

ERKLÆRING FRA REPUBLIKKEN ØSTRIG AD AFTALENS ARTIKEL 17

Østrigs accept af, at afsenderlandets militære myndigheder kan udøve jurisdiktion i henhold til artikel 17 i »Aftale mellem Den Europæiske Unions medlemsstater vedrørende status for militært og civilt personel, der udstationeres ved Den Europæiske Unions Militærstab, for hovedkvartererne samt de styrker, der vil kunne stilles til rådighed for Den Europæiske Union som led i forberedelsen og gennemførelsen af de operationer, der er omhandlet i artikel 17, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Union, herunder i forbindelse med øvelser, samt for militært og civilt personel fra medlemsstaterne, der stilles til rådighed for Den Europæiske Union med henblik på at forrette tjeneste i denne forbindelse (EU-SOFA)« omfatter ikke, at afsenderlandets domstole udøver jurisdiktion på Østrigs område.

ERKLÆRING FRA SVERIGE

Sveriges regering erklærer, at artikel 17 i denne aftale ikke giver afsenderlandet ret til at udøve jurisdiktion på Sveriges område. Navnlig giver bestemmelsen ikke afsenderlandet ret til at nedsætte domstole eller pådømme sager på Sveriges område.

Dette berører på ingen måde fordelingen af jurisdiktion mellem afsenderlandet og modtagerlandet i henhold til artikel 17. Det berører heller ikke afsenderlandets ret til at udøve en sådan jurisdiktion på sit eget område efter de i artikel 17 omhandlede personers tilbagevenden til afsenderlandet.

Endvidere skal dette ikke afholde et afsenderlands militære myndigheder fra på Sveriges område at træffe passende foranstaltninger, der måtte være strengt nødvendige for opretholdelsen af orden og sikkerhed i styrken.

RÅDETS AFGØRELSE**af 22. december 2003****om udnævnelse af medlemmer af og suppleanter til Det Rådgivende Udvalg for Sikkerhed og Sundhed på Arbejdspladsen**

(2003/C 321/03)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 202,

under henvisning til Rådets afgørelse af 22. juli 2003 om nedsættelse af et rådgivende udvalg for sikkerhed og sundhed på arbejdspladsen (EUT C 218 af 13.9.2003, s. 1), særlig artikel 3,

under henvisning til den kandidatliste, som medlemsstaternes regeringer har forelagt Rådet, og

ud fra følgende betragtning:

Medlemmerne af og suppleanterne til Det Rådgivende Udvalg for Sikkerhed og Sundhed på Arbejdspladsen skal udnævnes for et tidsrum af tre år —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Til medlemmer af og suppleanter til Det Rådgivende Udvalg for Sikkerhed og Sundhed på Arbejdspladsen udnævnes for perioden fra den 1. januar 2004 til den 31. december 2006:

I. REGERINGSREPRÆSENTANTER

Land	Medlemmer	Suppleanter
Belgien	Christian DENEVE	Marc HESELMANS Jean-Marie LAMOTTE
Danmark	Jens JENSEN	Søren STRANGE Jesper OLSEN
Tyskland	Ulrich BECKER	Anette RÜCKERT Ulrich KULLMANN
Grækenland	Antonios CHRISTODOULOU	Stamatia PISIMISI Dimitrios KOLERIS
Spanien	Leodegario FERNANDEZ SÁNCHEZ	Francisco Javier PINILLA GARCIA Marta JIMÉNEZ AGUEDA
Frankrig	Marc BOISNEL	Robert PICCOLI Dominique DUFUMIER
Irland	Michael HENRY	Pat DONNELLAN Daniel KELLY
Italien		
Luxembourg	Paul WEBER	Robert HUBERTY Carlo STEFFES
Nederlandene	R. FERINGA	H. V. V. SCHRAMA C. L. M. THIJSSEN
Østrig	Eva-Elisabeth SZYMANSKI	Robert MURR Gertrud BREINDL
Portugal	Eduardo Rafael LEANDRO	Maria João MANZANO João VEIGA E MOURA
Finland	Mikko HURMALAINEN	Anna-Liisa SUNDQUIST Matti LAMBERG

Land	Medlemmer	Suppleanter
Sverige	Bertil REMAEUS	Bo BARREFELT Maria SCHÖNEFELD
Det Forenede Kongerige	Susan MAWER	Peter BROWN René Mc TAGGART

II. REPRÆSENTANTER FOR ARBEJDSTAGERORGANISATIONER

Land	Medlemmer	Suppleanter
Belgien	François PHILIPS	Herman FONCK Stéphane LEPOUTRE
Danmark	Lone JACOBSEN	Jan KAHR Henrik F. AHLERS
Tyskland	Marina SCHRÖDER	Maximilian ANGERMAIER Herbert KELLER
Grækenland	Yannis ADAMAKIS	Yannis KONSTANTINIDIS Michail RAMBIDIS
Spanien	Angel CÁRCOBA ALONSO	Tomás LÓPEZ ARIAS Javier TORRES FERNÁNDEZ
Frankrig	Gilles SEITZ	Pierre-Jean COULON Dominique OLIVIER
Irland	Sylvester CRONIN	Louise O'DONNELL Fergus WHELAN
Italien		
Luxembourg	Marcel GOEREND	Antoine GIARDIN Alain KINN
Nederlandene	W. VAN VEELEN	A. W. WOLTMEIJER
Østrig	Alexander HEIDER	Ingrid REIFINGER Renate CZESKLEBA
Portugal	Armando COSTA FARIAS	Luís NASCIMENTO LOPES Joaquim Filipe COELHAS DIONÍSIO
Finland	Raili PERIMÄKI-DIETRICH	Riitta TYÖLÄJÄRVI Jaana MEKLIN
Sverige	Sven BERGSTRÖM	Kerstin HILDINGSSON Börje SJÖHOLM
Det Forenede Kongerige	Tom MELLISH	Owen TUDOR Liz SNAPE

III. REPRÆSENTANTER FOR ARBEJDSGIVERORGANISATIONER

Land	Medlemmer	Suppleanter
Belgien	Ir. Kris DE MEESTER	Jos BORMANS André PELEGRIN
Danmark	Thomas PHILBERT NIELSEN	Torben JEPSEN Anders Just PEDERSEN
Tyskland	Stefan SCHNEIDER	Thomas HOLTMANN Herbert BENDER

Land	Medlemmer	Suppleanter
Grækenland	Pavlos KIRIAKONGONAS	Natassa AVLONITOU ...
Spanien	Pera TEIXIDO CAMPÁS	Pilar IGLESIAS VALCARCE José A. CARRASCO MORENO
Frankrig	Véronique CAZALS	Franck GAMBELLI Patrick LEVY
Irland	Kevin ENRIGHT	Tony BRISCOE ...
Italien		
Luxembourg	Gilbert HOFFMANN	Pierre BLAISE Guy WALERS
Nederlandene	J. J. H. KONING	C. S. FRENKEL A. ARENSEN
Østrig	Heinrich BRAUNER	Franz DUNGL Christa SCHWENG
Portugal	José COSTA TAVARES	José Luís BARROSO Marcelino PENA COSTA
Finland	Tapio KUIKKO	Antti MÄHÖNEN Rauno TOIVONEN
Sverige	Eric JANNERFELDT	Bodil MELLBLOM Christin N. GRANBERG
Det Forenede Kongerige	Bruce M. WARMAN	Roger ALESBURY Janet Lynne ASHERSON

Artikel 2

Rådet vil senere udnævne de endnu ikke indstillede medlemmer.

Artikel 3

Denne afgørelse offentliggøres til underretning i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. december 2003.

På Rådets vegne

Formand

A. MATTEOLI

RÅDETS KONKLUSIONER**af 22. december 2003****om særtoldordningen**

(2003/C 321/04)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION,

SOM ERINDRER OM

- de særlige ulemper, der gør sig gældende for regionerne i den yderste periferi, og som er anerkendt i traktaten,
- betydningen af særforanstaltninger for at støtte disse regioners socioøkonomiske udvikling,
- anmodningen fra Det Europæiske Råd i Sevilla til Rådet og Kommissionen om at afslutte forskellige prioriterede drøftelser, navnlig vedrørende spørgsmålet om særtoldordningen i de oversøiske departementer,

FINDER DET HENSIGTSMÆSSIGT, at særtoldordningen videreføres i perioden mellem den 1. januar 2004 og den 30. juni 2004 med henblik på den fremtidige beslutning om denne ordning,

VIL hurtigst muligt GENNEMGÅ Kommissiones forslag om denne ordnings fremtid, bl.a. under hensyntagen til principperne om nødvendighed og proportionalitet.

KOMMISSIONEN

Euroens vekselkurs ⁽¹⁾

30. december 2003

(2003/C 321/05)

1 euro =

Valuta	Kurs	Valuta	Kurs		
USD	amerikanske dollar	1,2496	LVL	lettiske lats	0,6685
JPY	japanske yen	133,72	MTL	maltesiske lira	0,4312
DKK	danske kroner	7,4446	PLN	polske zloty	4,6882
GBP	pund sterling	0,7036	ROL	rumænske leu	41 072
SEK	svenske kroner	9,077	SIT	slovenske tolar	236,85
CHF	schweiziske franc	1,5594	SKK	slovakiske koruna	41,145
ISK	islandske kroner	89,63	TRL	tyrkiske lira	1 752 635
NOK	norske kroner	8,421	AUD	australske dollar	1,6742
BGN	bulgarske lev	1,9559	CAD	canadiske dollar	1,638
CYP	cypriotiske pund	0,5862	HKD	hongkongske dollar	9,701
CZK	tjekkiske koruna	32,56	NZD	newzealandske dollar	1,9139
EEK	estiske kroon	15,6466	SGD	singaporeanske dollar	2,1278
HUF	ungarske forint	261,69	KRW	sydkoreanske won	1 496,13
LTL	litauiske litas	3,4523	ZAR	sydafrikanske rand	8,2333

(1) Kilde: Referencekurs offentliggjort af Den Europæiske Centralbank.

Forklarende bemærkninger til bilag III — Definition af begrebet produkter med oprindelsesstatus og metoderne for administrativt samarbejde — til aftalen om oprettelse af en associering mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Republikken Chile på den anden side

(2003/C 321/06)

Artikel 1, litra f) — Prisen ab fabrik

Prisen ab fabrik skal omfatte:

- værdien af alle leverede materialer, som er anvendt ved fremstillingen og
- alle omkostninger (materialeomkostninger og andre omkostninger), der faktisk påløber fabrikanten. F.eks. skal prisen ab fabrik på indspillede videokassetter, plader, programmelbærere og andre lignende produkter med indspilning, hvori der indgår et intellektuelt ejendomsretselement, så vidt muligt omfatte alle omkostninger, der påløber fabrikanten med hensyn til de intellektuelle ejendomsrettigheder, der benyttes ved fremstilling af de pågældende varer, uanset om indehaveren af disse rettigheder har sit hovedsæde eller opholdssted i fremstillingslandet.

Der tages ikke hensyn til rabatter (f.eks. mængderabat eller rabat ved forudbetaling).

Artikel 4, stk. 1, litra e) — Fuldt ud fremstillede produkter — Jagt

Begrebet »jagt« som omhandlet i artikel 4, stk. 1, litra e), finder også anvendelse på fiskeri i vandløb og søer i Fællesskabet og i Chile.

Artikel 9 — Oprindelsesregler for sæt

Den for sæt fastlagte oprindelsesregel gælder kun for sæt, som er omhandlet i punkt 3 i de almindelige bestemmelser i det harmoniserede system.

I overensstemmelse med denne regel skal hvert af de produkter, der indgår i sættet, med undtagelse af dem, hvis værdi ikke overstiger 15 % af sættes samlede værdi, opfylde oprindelseskriterierne for den position, det ville blive tariferet i, hvis det blev frembudt særskilt og ikke som en del af et sæt, uanset i hvilken position sættet som helhed tariferes i medfør af ovennævnte almindelige bestemmelse.

Dette gælder også, selvom tolerancen på 15 % bruges for det produkt, der i overensstemmelse med ovennævnte almindelige bestemmelse afgør tarifieringen af sættet som helhed.

Artikel 14 — Godtgørelse i tilfælde af fejl

For at der ved fejl i udstedelsen eller udfærdigelsen af oprindelsesbeviset kan indrømmes godtgørelse af eller fritagelse for told, skal følgende tre betingelser være opfyldt:

- a) det fejlagtigt udstedte eller udfærdigede oprindelsesbevis skal returneres til udførselslandets myndigheder, eller indførselslandets myndigheder skal afgive en skriftlig erklæring om, at der ikke er og ikke vil blive indrømmet præferencebehandling
- b) for de materialer, der er anvendt til fremstilling af produktet, skal der efter de gældende bestemmelser kunne indrømmes godtgørelse eller fritagelse for told, hvis der ikke blev fremlagt et oprindelsesbevis med henblik på anmodning om præferencebehandling, og
- c) fristen for tilbagebetaling må ikke være overskredet, og de betingelser for en sådan tilbagebetaling, der er fastsat i det pågældende lands interne lovgivning, skal være opfyldt.

Artikel 16 — Dokumentation for brugte varer

Der kan også udstedes oprindelsesbevis for brugte varer eller andre varer, hvis der som følge af det betydelige tidsrum mellem på den ene side fremstillingstidspunktet og på den anden side udførselstidspunktet ikke længere er mulighed for at benytte de sædvanlige bevisdokumenter, dog kun såfremt:

- a) tidspunktet for fremstillingen eller indførslen af varerne ligger forud for det tidsrum, i hvilket de erhvervsdrivende efter de gældende forskrifter i udførselslandet skal opbevare deres regnskabsdokumenter
- b) varerne kan betragtes som havende oprindelsesstatus i medfør af andre bevisligheder såsom erklæringer fra fabrikanten eller en anden erhvervsdrivende, ekspertudtalelser, mærker anbragt på varerne, beskrivelse af varerne osv. og
- c) intet tyder på, at varerne ikke opfylder oprindelsesreglernes krav.

Artikel 16 og 23 — Fremlæggelse af oprindelsesbevis ved elektronisk overførsel af indførselsangivelsen

Når indførselsangivelsen overføres elektronisk til indførselslandets toldmyndigheder, fastlægger disse i medfør af den gældende toldlovgivning i indførselslandet, hvornår og i hvilket omfang de dokumenter, der udgør oprindelsesbeviset, faktisk skal fremlægges.

Artikel 16 — Varebeskrivelse i varecertifikat EUR.1

Tilfælde med store forsendelser eller generisk varebeskrivelse

Såfremt der i den rubrik, der på varecertifikatet er beregnet til beskrivelse af varerne, ikke er tilstrækkelig plads til at anføre de til identifikationen nødvendige oplysninger, f.eks. i tilfælde af større forsendelser, kan eksportøren specificere de varer, som certifikatet vedrører, på de vedlagte fakturaer for disse varer og om nødvendigt på ethvert andet handelsdokument, dog forudsat:

- a) at han anfører fakturanummer i rubrik 10 på varecertifikat EUR.1
- b) at fakturaerne og om nødvendigt ethvert andet handelsdokument hæftes fast på certifikatet inden forelæggelsen for udførselslandets toldmyndigheder eller kompetente regeringsmyndigheder, og
- c) at toldmyndighederne eller de kompetente regeringsmyndigheder har afstemplet fakturaerne og om nødvendigt ethvert andet handelsdokument, der officielt knytter dem sammen med certifikatet.

Artikel 16 — Varer udført af en toldklarerer

En toldklarerer kan optræde som befuldmægtiget repræsentant for den person, som ejer varerne eller har en tilsvarende dispositionsret over dem, også selvom den pågældende person ikke er etableret i udførselslandet, så længe toldklarereren kan bevise varernes oprindelsesstatus.

Artikel 16 — Dokumenter, der ledsager et varecertifikat EUR.1

En faktura vedrørende varer, som udføres med præference fra en af parternes område, og som ledsager et varecertifikat EUR.1, kan udfærdiges i et tredjeland.

Artikel 16 — Termer og forkortelser, der benyttes på et varecertifikat EUR.1, for lande, grupper af lande eller territorier

Varer med oprindelse i Fællesskabet kan angives i rubrik 4 i certifikatet ⁽¹⁾ som havende oprindelse i:

- Fællesskabet eller
- både en medlemsstat og Fællesskabet.

Ethver anden term, der entydigt refererer til Fællesskabet, kan også benyttes, f.eks. Det Europæiske Fællesskab, Den Europæiske Union eller i afkortet form som f.eks. EF, EU osv. (også i den dertil svarende oversættelse til de sprog, som aftalen er udfærdiget i).

⁽¹⁾ Samme termer og forkortelser kan lovligt anvendes i rubrik 2 i varecertifikat EUR.1.

Chile kan således angives som oprindelsesland med dets officielle forkortelser Chile (Iso-Alpha-2) og CHL (Iso-Alpha-3) ⁽¹⁾.

Artikel 17 — Tekniske årsager

Et varecertifikat EUR.1 kan afvises af »tekniske årsager«, hvis det ikke er udfærdiget i overensstemmelse med forskrifterne. Der kan i sådanne tilfælde senere fremlægges et certifikat, der er udstedt efterfølgende. Det gælder f.eks. i følgende situationer:

- varecertifikat EUR.1 udfærdiget på en ikke forskriftsmæssig formular (f.eks.: uden guillochering; med vigtige dimensions- og farvefravigelser fra den foreskrevne model; uden løbenummer; trykt på et ikke tilladt sprog)
- varecertifikat EUR.1, på hvilket en rubrik til obligatoriske oplysninger ikke er udfyldt (f.eks.: rubrik 4 EUR.1), dog ikke rubrik 8
- varens tarifiering på mindst positionsniveau (firecifret kode) ⁽²⁾ ikke angivet i rubrik 8
- manglende stempel og underskrift (rubrik 11 EUR.1)
- varecertifikat EUR.1 påtegnet af en ikke-kompetent myndighed
- varecertifikat EUR.1 påtegnet ved brug af et nyt stempel, som der endnu ikke er givet underretning om
- fremlæggelse af en fotokopi eller en kopi i stedet for det originale varecertifikat EUR.1
- angivelse i rubrik 5 af et land, som ikke er part i aftalen (f.eks.: Israel eller Cuba).

Fremgangsmåde

Efter at der på certifikatet er anført påtegningen »AFVIST DOKUMENT« med angivelse af grunden til afvisningen, gives certifikatet tilbage til importøren, for at han efterfølgende kan få udstedt et nyt certifikat. Toldadministrationen kan dog eventuelt beholde en fotokopi af det afviste certifikat med henblik på en efterfølgende kontrol, eller hvis den har begrundet mistanke om svigagtig adfærd.

Artikel 20 — Anvendelse i praksis af bestemmelserne om fakturaerklæringer

Der gælder følgende retningslinjer:

- a) Produkter uden oprindelsesstatus, og som dermed ikke er omfattet af fakturaerklæringen, må ikke angives på selve fakturaerklæringen. De kan dog anføres klart på fakturaen for at undgå misforståelser.

⁽²⁾ Oprindelsesbeviset kan således lovligt indeholde en mere specifik tarifiering af varen.

- b) Fakturaerklæringer, der er udfærdiget på fotokopier af fakturaer, kan accepteres, hvis disse erklæringer er underskrevet af eksportøren på samme betingelser som originalen. Godkendte eksportører, som har fået tilladelse til ikke at underskrive fakturaerklæringerne, fritages også for at underskrive fakturaerklæringer, der er udfærdiget på fotokopier af fakturaer.
- c) En fakturaerklæring på fakturaens bagside kan accepteres.
- d) Fakturaerklæringen kan anføres på et særskilt blad på betingelse af, at dette blad ses som en del af fakturaen. Der må ikke benyttes en supplerende formular.
- e) En fakturaerklæring anført på en seddel, som derefter klæbes på fakturaen, kan kun accepteres, hvis der ikke hersker tvivl om, at sedlen er påklæbet af eksportøren. F.eks. skal eksportørens underskrift eller stempel dække både sedlen og fakturaen.

Artikel 20 — Værdigrundlag for fremlæggelse og godtagelse af fakturaerklæringer, udfærdiget af eksportøren

Prisen af fabrik kan tjene som værdigrundlag ved afgørelse af, hvornår en fakturaerklæring kan erstatte et varecertifikat EUR.1 under hensyntagen til den i artikel 20, stk. 1, litra b), fastsatte grænse. Anvendes prisen af fabrik som værdigrundlag, skal indførselslandet godtage de fakturaerklæringer, der fremlægges under henvisning til prisen af fabrik.

I mangel af en pris af fabrik, fordi det drejer sig om en gratis forsendelse, anvendes den af indførselslandets myndigheder fastlagte toldværdi som grundlag for fastsættelse af værdigrænsen.

Artikel 21 — Godkendt eksportør

Udtrykket eksportør refererer til personer eller virksomheder, uanset om de er producenter eller handlende, for så vidt alle de andre betingelser i bilag III er opfyldt. En toldklarerer kan ikke anerkendes som godkendt eksportør i den i bilag III anførte forstand.

Tilladelse til godkendt eksportør er betinget af, at eksportøren indgiver en skriftlig ansøgning. Ved behandlingen af denne ansøgning skal toldmyndighederne eller de kompetente regeringsmyndigheder især tage hensyn til følgende:

- om eksportøren regelmæssigt foretager udførsel: toldmyndighederne eller de kompetente regeringsmyndigheder skal mere tage hensyn til, hvor ofte eksportøren foretager udførsler, end til, hvor mange forsendelser eller hvilket beløb der er tale om
- om eksportøren til enhver tid kan fremlægge bevis for, at de varer, der skal udføres, har oprindelsesstatus. I den forbindelse skal der tages hensyn til, om eksportøren kender de gældende oprindelsesregler, og er i besiddelse af dokumentation for oprindelsen. Hvad angår producenter, skal toldmyndigheden sikre, at virksomhedens lagerregnskab gør det muligt at bestemme oprindelsen af varerne,

eller i tilfælde med nye virksomheder, at det installerede system muliggør en lignende identifikation. Hvad angår handlende, vil det være nødvendigt at foretage en mere indgående undersøgelse af den pågældendes normale handelsstrømme

- om eksportøren set ud fra tidligere eksportaktiviteter kan frembyde tilstrækkelig sikkerhed vedrørende varenes oprindelsesstatus og muligheden for at kunne opfylde alle de dermed forbundne betingelser.

Når der er udstedt en tilladelse, skal eksportørerne:

- forpligte sig til kun at udfærdige fakturaerklæringer for de varer, for hvilke de på tidspunktet for udfærdigelsen er i besiddelse af de nødvendige beviser eller regnskabsoplysninger
- påtage sig det fulde ansvar for brugen af tilladelsen, navnlig i tilfælde af ukorrekte oprindelseserklæringer eller anden misbrug af tilladelsen
- påtage sig ansvaret for, at den person, der i virksomheden har ansvaret for udfærdigelsen af fakturaerklæringer, kender og forstår oprindelsesreglerne
- forpligte sig til at opbevare oprindelsesdokumentationen i en periode på mindst tre år fra datoen for udfærdigelse af erklæringen
- forpligte sig til til enhver tid at forelægge toldmyndighederne eller de kompetente regeringsmyndigheder oprindelsesbevis og acceptere at blive kontrolleret til enhver tid af disse myndigheder.

Toldmyndighederne eller de kompetente regeringsmyndigheder skal føre løbende kontrol med eksportørerne. Kontrollen skal sikre en vedvarende korrekt anvendelse af tilladelsen, og den kan foretages med mellemrum, der eventuelt fastsættes på basis af risikoanalysekriterier.

Toldmyndighederne eller de kompetente regeringsmyndigheder meddeler Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, hvilket nationalt nummereringssystem der anvendes til angivelse af godkendte eksportører. Kommissionen videresender disse oplysninger til de andre landes toldmyndigheder.

Artikel 24 — Indførsel i form af delforsendelser

En importør, der ønsker at benytte bestemmelserne i denne artikel, skal inden udførslen af den første delforsendelse underrette eksportøren om, at der for produktet som helhed kun kræves ét oprindelsesbevis.

Hvis hver forsendelse udelukkende omfatter produkter med oprindelsesstatus, og hvis der følger oprindelsesbeviser med sådanne forsendelser, accepterer indførselslandets toldmyndigheder disse særskilte oprindelsesbeviser for de pågældende delforsendelser i stedet for et enkelt oprindelsesbevis for produktet som helhed.

Artikel 31 — Afvisning af præferencebehandling uden verifikation

Det drejer sig om tilfælde, hvor oprindelsesbeviset betragtes som uanvendeligt. Det gælder f.eks. i følgende situationer:

- varebeskrivelsesrubrikken (rubrik 8 EUR.1) er ikke udfyldt, eller der er anført andre varer end dem, der frembydes
- oprindelsesbeviset er udstedt af et land, der ikke er part i aftalen, også selvom oprindelsesbeviset vedrører varer med oprindelse i Fællesskabet eller Chile (f.eks. varecertifikat EUR.1 udstedt i Israel for varer med oprindelse i Chile)
- varecertifikat EUR.1 indeholder ubekræftede raderinger eller overskrivninger i en af de obligatoriske rubrikker (f.eks. rubrikkerne »varebeskrivelse«, »antal kolli«, »bestemmelsesland«, »oprindelsesland«)
- gyldighedsperioden for varecertifikat EUR.1 er overskredet af andre grunde end de i forskrifterne nævnte (f.eks.: særlige omstændigheder), dog med undtagelse af tilfælde, hvor varerne er frembudt inden fristens udløb
- oprindelsesbeviset fremlægges efterfølgende for varer, der oprindeligt indførtes svigagtigt

— i rubrik 4 på varecertifikat EUR.1 er der anført et land, der ikke er part i den aftale, på grundlag af hvilken det anmodes om præferencebehandling.

Fremgangsmåde

Oprindelsesbeviset med påtegningen »UANVENDELIGT« beholdes af den toldadministration, der får det forelagt, for at undgå, at det søges brugt igen. Uden at dette berører retssager, der er indledt efter national lovgivning, underretter indførselslandets toldmyndigheder, når det skønnes hensigtsmæssigt, straks udførselslandets toldmyndigheder eller kompetente regeringsmyndigheder om afvisningen.

Artikel 31 — Frist for kontrol af oprindelsesbeviser

Intet land skal være forpligtet til at besvare en anmodning om efterfølgende kontrol fremsat i overensstemmelse med artikel 31, hvis anmodningen modtages mere end tre år efter udstedelsen af varecertifikat EUR.1 eller datoen for udfærdigelsen af fakturaerklæringen.

Tillæg I — Indledende note 6.1

Den særlige regel vedrørende tekstilmaterialer anvendes ikke på for og mellemfor. Lommestof fremstilles af et særligt vævet stof, der udelukkende anvendes til fremstilling af lommer og derfor ikke kan betragtes som normalt for eller mellemfor. Reglen anvendes derfor på lommestof. Reglen anvendes på stofstykker og på færdige lommer med oprindelse i tredjelande.

Artikel 17 og 31

DA	AFVIST DOKUMENT	UANVENDELIGT
DE	DOKUMENT NICHT ANGENOMMEN	NICHT ANWENDBAR
EL	ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΤΑΙ	ΜΗ ΑΠΟΔΕΚΤΟ
EN	DOCUMENT NOT ACCEPTED	INAPPLICABLE
ES	DOCUMENTO RECHAZADO	INAPLICABLE
FI	ASIAKIRJA HYLÄTTY	EI VOIDA KÄYTTÄÄ
FR	DOCUMENT REFUSÉ	INAPPLICABLE
IT	DOCUMENTO RESPINTO	INAPPLICABILE
NL	DOCUMENT GEWEIGERD	NIET VAN TOEPASSING
PT	DOCUMENTO RECUSADO	NÃO APLICÁVEL
SV	EJ GODTAGET DOKUMENT	OANVÄNDBART

Meddelelse fra Kommissionen om artikel 4, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/27/EF om søgsmål med påstand om forbud på området beskyttelse af forbrugernes interesser i nationale organer/organisationer, som er beføjet til at indlede søgsmål i medfør af artikel 2 i ovennævnte direktiv

(2003/C 321/07)

(EØS-relevant tekst)

Følgende organer/organisationer er blevet anerkendt af myndighederne i den pågældende medlemsstat som beføjede til at anlægge søgsmål i medfør af artikel 2 i direktiv 98/27/EF:

BELGIEN

Association belge des consommateurs Test-Achats — Belgische verbruikersunie Test-Aankoop

Rue de Hollande 13
B-1060 Bruxelles
Téléphone (32-2) 542 35 55
Télécopieur (32-2) 542 32 50
Courrier électronique: membres@test-achats.be
www.test-achats.be

Hollandstraat 13
B-1060 Brussel
Telefoon (32-2) 542 32 32
Fax (32-2) 542 32 50
E-mail: leden@test-aankoop.be
www.test-aankoop.be

DANMARK

1. Forbrugerombudsmanden

Amagerfælledvej 56
DK-2300 København S
Tlf. (45) 32 66 90 00
Fax (45) 32 66 91 00
E-post: fs@fs.dk
Hjemmeside: www.fs.dk
(engelsk: www.consumer.dk/index-uk.htm)

Forbrugerombudsmandens formål

Forbrugerombudsmanden fører efter markedsføringsloven tilsyn med, at loven overholdes, navnlig ud fra hensynet til forbrugerne.

Forbrugerombudsmanden er udpeget til at kunne *anlægge søgsmål efter følgende direktiver:*

- Rådets direktiv 84/450/EØF af 10. september 1984 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om vildledende reklame.
- Rådets direktiv 85/577/EØF af 20. december 1985 om forbrugerbeskyttelse i forbindelse med aftaler indgået uden for fast forretningssted.

— Rådets direktiv 87/102/EØF af 22. december 1986 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om forbrugercredit, senest ændret ved direktiv 98/7/EF.

— Rådets direktiv 89/552/EØF af 3. oktober 1989 om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne vedrørende udøvelse af tv-radiospredningsevne, ændret ved direktiv 97/36/EF.

— Rådets direktiv 90/314/EØF af 13. juni 1990 om pakkerejser, herunder pakkeferier og pakketure.

— Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugerftaler.

— Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/47/EF af 26. oktober 1994 om beskyttelse af køber i forbindelse med visse aspekter ved kontrakter om brugsret til fast ejendom på timeshare-basis.

— Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF af 20. maj 1997 om forbrugerbeskyttelse med hensyn til aftaler vedrørende fjernsalg.

— Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/44/EF af 25. maj 1999 om visse aspekter af forbruger køb og garantier i forbindelse hermed.

— Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF af 8. juni 2000 om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel i det indre marked («Direktivet om elektronisk handel»).

2. Lægemiddelstyrelsen

Frederikssundsvej 378
DK-2730 Brønshøj
Tlf. (45) 44 88 91 11
Fax (45) 44 91 73 73
E-post: dkma@dkma.dk
Hjemmeside: www.dkma.dk

Lægemiddelstyrelsens formål

Lægemiddelstyrelsens opgave er at godkende markedsføringen af effektive og sikre lægemidler, at medvirke til, at sygesikringens udgifter til lægemidler står i et rimeligt forhold til den behandlingsmæssige værdi, og at overvåge lægemiddelområdet og medicinsk udstyr.

Lægemiddelstyrelsen er udpeget til at *anlægge søgsmål* for overtrædelse af Rådets direktiv 92/28/EØF af 31. marts 1992 om reklame for humanmedicinske lægemidler.

TYSKLAND

1.	Aktion Bildungsinformation e.V. (ABI)	Alte Poststraße 5 D-70173 Stuttgart	Varetager forbrugernes interesser i form af oplysning og rådgivning; organisationen er berettiget til at anlægge kollektive søgsmål på vegne af forbrugere
2.	Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.	Markgrafenstraße 66 D-10969 Berlin	Sammenslutning af de tre organisationer Stiftung Verbraucherinstitut, Arbeitsgemeinschaft der Verbraucherverbände e.V. og Verbraucherschutzverein e.V. (VSV). Varetager forbrugernes interesser i form af oplysning og rådgivning; organisationen er berettiget til at anlægge kollektive søgsmål på vegne af forbrugere
3.	Berliner Mieterverein e.V.	Wilhelmstraße 74 D-10117 Berlin	Varetager lejernes interesser i Berlin i form af oplysning og rådgivning; organisationen er berettiget til at anlægge kollektive søgsmål på vegne af lejere
4.	Bund der Energieverbraucher e.V.	Grabenstraße 7 D-53619 Rheinbreitbach	Varetager energiforbrugernes interesser i form af oplysning og rådgivning; organisationen er berettiget til at anlægge kollektive søgsmål på vegne af energiforbrugere
5.	Bund der Versicherten e.V.	Rönkrei 28 D-22399 Hamburg	Varetager forbrugernes interesser i form af oplysning og rådgivning; organisationen er berettiget til at anlægge kollektive søgsmål på vegne af forbrugere
6.	Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband e.V. (VZBV)	Markgrafenstraße 66 D-10969 Berlin	Varetager forbrugernes interesser i form af oplysning og rådgivning; organisationen er berettiget til at anlægge kollektive søgsmål på vegne af forbrugere
7.	Bundesverband privater Kapitalanleger e.V.	Am Goldgraben 6 D-37073 Göttingen	Varetager forbrugernes interesser i form af oplysning og rådgivning; organisationen er berettiget til at anlægge kollektive søgsmål på vegne af forbrugere
8.	Datenschutzbund Hamburg e.V.	Am Diebsteich 1 D-22761 Hamburg	Varetager forbrugernes interesser i form af oplysning og rådgivning, især vedrørende databeskyttelse; organisationen er berettiget til at anlægge kollektive søgsmål på vegne af forbrugere
9.	Deutsche Gesellschaft für Sonnenenergie e.V.	Augustenstraße 79 D-80333 München	Varetager forbrugernes interesser i form af oplysning og rådgivning, især vedrørende vedvarende energi og rationel energianvendelse med særlig henblik på solenergi; organisationen er berettiget til at anlægge kollektive søgsmål på vegne af forbrugere

10.	Deutscher Mieterbund — Kieler Mieterverein e.V.	Eggerstedtstraße 1 D-24103 Kiel	Varetager forbrugernes interesser i Kiel vedrørende lejelovgivning i form af oplysning og rådgivning; organisationen er berettiget til at anlægge kollektive søgsmål på vegne af forbrugere
11.	Deutscher Mieterbund — Landesverband Mecklenburg-Vorpommern e.V.	Dr.-Külz-Straße 18 D-19053 Schwerin	Varetager forbrugernes interesser i Mecklenburg-Vorpommern vedrørende lejelovgivning i form af oplysning og rådgivning; organisationen er berettiget til at anlægge kollektive søgsmål på vegne af forbrugere
12.	Deutscher Mieterbund — Landesverband der Mietervereine in Nordrhein-Westfalen e.V.	Luisenstraße 12 D-44137 Dortmund	Varetager forbrugernes interesser vedrørende lejelovgivning i form af oplysning og rådgivning; organisationen er berettiget til at anlægge kollektive søgsmål på vegne af forbrugere
13.	Deutscher Mieterbund — Landesverband Schleswig-Holstein e.V.	Eggerstedtstraße 1 D-24103 Kiel	Varetager forbrugernes interesser i Schleswig-Holstein vedrørende lejelovgivning i form af oplysning og rådgivning; organisationen er berettiget til at anlægge kollektive søgsmål på vegne af forbrugere
14.	Deutscher Mieterbund Mieterbund Rhein-Ruhr e.V.	Rathausstraße 18—20 D-47166 Duisburg	Varetager lejernes interesser i Duisburg i form af oplysning og rådgivning; organisationen er berettiget til at anlægge kollektive søgsmål på vegne af lejere
15.	Deutscher Mieterbund — Mieterverein Groß-Velbert und Umgebung e.V.	Friedrich-Ebert-Straße 62—64 D-42549 Velbert	Varetager lejernes interesser i Velbert og omegn i form af oplysning og rådgivning; organisationen er berettiget til at anlægge kollektive søgsmål på vegne af lejere
16.	Deutscher Mieterbund — Mieterverein Hamm und Umgebung e.V.	Südring 1 D-59065 Hamm	Varetager lejernes interesser i Hamm og omegn i form af oplysning og rådgivning; organisationen er berettiget til at anlægge kollektive søgsmål på vegne af lejere
17.	Deutscher Mieterbund — Mieterverein Iserlohn e.V.	Vinckestraße 4 D-58636 Iserlohn	Varetager lejernes interesser i Iserlohn i form af oplysning og rådgivning; organisationen er berettiget til at anlægge kollektive søgsmål på vegne af lejere
18.	Deutscher Mieterbund — Mieterverein Kassel und Umgebung e.V.	Königsplatz 59/ Eingang Poststraße 1 D-34117 Kassel	Varetager lejernes interesser i Kassel og omegn i form af oplysning og rådgivning; organisationen er berettiget til at anlægge kollektive søgsmål på vegne af lejere
19.	Deutscher Mieterbund — Mieterverein Schwerin und Umgebung e.V.	Dr.-Külz-Straße 18 D-19053 Schwerin	Varetager lejernes interesser i Schwerin og omegn i form af oplysning og rådgivning; organisationen er berettiget til at anlægge kollektive søgsmål på vegne af lejere

20.	Deutscher Mieterbund — Mieterverein Siegerland und Umgebung e.V.	Koblenzer Straße 5 D-57072 Siegen	Varetager lejernes interesser i Siegerland i form af oplysning og rådgivning; organisationen er berettiget til at anlægge kollektive søgsmål på vegne af lejere
21.	DMB — Mieterverein Stuttgart und Umgebung e.V.	Moserstraße 5 D-70182 Stuttgart	Varetager lejernes interesser i Stuttgart og omegn i form af oplysning og rådgivning; organisationen er berettiget til at anlægge kollektive søgsmål på vegne af lejere
22.	DMB — Mieterschutzverein Frankfurt am Main e.V.	Eckenheimer Landstraße 339 D-60320 Frankfurt am Main	Varetager lejernes interesser i Frankfurt am Main i form af oplysning og rådgivning; organisationen er berettiget til at anlægge kollektive søgsmål på vegne af lejere
23.	Deutscher Mieterbund — Mieterschutzverein Wiesbaden und Umgebung e.V.	Adelheidstraße 70 D-65185 Wiesbaden	Varetager lejernes interesser i Wiesbaden og omegn i form af oplysning og rådgivning; organisationen er berettiget til at anlægge kollektive søgsmål på vegne af lejere
24.	Deutsche Schutzvereinigung Auslandsimmobilien e.V.	Zähringer Straße 373 D-79108 Freiburg	Interesseorganisation for private ejere af fast ejendom i udlandet og andre personer, der interesserer sig for fast ejendom i udlandet; giver oplysning og rådgivning; organisationen er berettiget til at anlægge kollektive søgsmål på vegne af ovennævnte personkreds
25.	Mieter helfen Mietern, Münchner Mieterverein e.V.	Weißburger Straße 25 D-81667 München	Varetager lejernes interesser i München i form af oplysning og rådgivning; organisationen er berettiget til at anlægge kollektive søgsmål på vegne af lejere
26.	Mieter und Pächter e.V.	Prinzenstraße 7 D-44135 Dortmund	Varetager lejernes og forpagternes interesser i Dortmund i form af oplysning og rådgivning; organisationen er berettiget til at anlægge kollektive søgsmål på vegne af lejere
27.	Mieterverein Bochum, Hattingen und Umgegend e.V.	Brückstraße 58 D-44787 Bochum	Varetager lejernes interesser i Bochum, Hattingen og omegn i form af oplysning og rådgivning; organisationen er berettiget til at anlægge kollektive søgsmål på vegne af lejere
28.	Mieterverein für Lüdenscheld und Umgegend e.V.	Lösenbacher Straße 3 D-58507 Lüdenscheld	Varetager lejernes interesser i Lüdenscheld og omegn i form af oplysning og rådgivning; organisationen er berettiget til at anlægge kollektive søgsmål på vegne af lejere
29.	Mieterverein Gelsenkirchen e.V. im Deutschen Mieterbund	Gabelsberger Straße 9 D-45879 Gelsenkirchen	Varetager lejerens og forpagteres interesser i form af oplysning og rådgivning; organisationen er berettiget til at anlægge kollektive søgsmål på vegne af lejere

30.	Mieterverein Köln e.V.	Mühlenbach 49 D-50676 Köln	Varetager lejernes interesser i Köln i form af oplysning og rådgivning; organisationen er berettiget til at anlægge kollektive søgsmål på vegne af lejere
31.	Mieterverein München e.V.	Sonnenstraße 10 D-80331 München	Varetager lejernes interesser i München i form af oplysning og rådgivning; organisationen er berettiget til at anlægge kollektive søgsmål på vegne af lejere
32.	Schutzverband für Verbraucher und Dienstleistungsnehmer e.V. — Endverbraucher, Kapitalanleger, Versicherte	Spessartring 37 D-63110 Rodgau	Varetager interesserne for forbrugere og modtagere af tjenesteydelser i form af oplysning og rådgivning; organisationen er berettiget til at anlægge kollektive søgsmål på vegne af forbrugere og modtagere af tjenesteydelser
33.	Verbraucherzentrale Baden-Württemberg e.V.	Paulinenstraße 47 D-70178 Stuttgart	Varetager forbrugernes interesser i form af oplysning og rådgivning; organisationen er berettiget til at anlægge kollektive søgsmål på vegne af forbrugere
34.	Verbraucherschutzverein e.V. (VSV)	Lützowstraße 33—36 D-10785 Berlin	Varetager forbrugernes interesser i form af oplysning og rådgivning; organisationen er berettiget til at anlægge kollektive søgsmål på vegne af forbrugere
35.	Verbraucherzentrale Berlin e.V.	Bayreuther Straße 40 D-10787 Berlin	Varetager forbrugernes interesser i form af oplysning og rådgivning; organisationen er berettiget til at anlægge kollektive søgsmål på vegne af forbrugere
36.	Verbraucher-Zentrale Brandenburg e.V.	Templiner Straße 21 D-14473 Potsdam	Varetager forbrugernes interesser i form af oplysning og rådgivning; organisationen er berettiget til at anlægge kollektive søgsmål på vegne af forbrugere
37.	Verbraucher-Zentrale des Landes Bremen e.V.	Altenweg 4 D-28195 Bremen	Varetager forbrugernes interesser i form af oplysning og rådgivning; organisationen er berettiget til at anlægge kollektive søgsmål på vegne af forbrugere
38.	Verbraucher-Zentrale Hamburg e.V.	Kirchenallee 22 D-20099 Hamburg	Varetager forbrugernes interesser i form af oplysning og rådgivning; organisationen er berettiget til at anlægge kollektive søgsmål på vegne af forbrugere
39.	Verbraucher-Zentrale Hessen e.V.	Große Friedberger Straße 13—17 D-60313 Frankfurt/Main	Varetager forbrugernes interesser i form af oplysning og rådgivning; organisationen er berettiget til at anlægge kollektive søgsmål på vegne af forbrugere
40.	Verbraucherzentrale Mecklenburg-Vorpommern e.V.	Strandstraße 98 D-18055 Rostock	Varetager forbrugernes interesser i form af oplysning og rådgivning; organisationen er berettiget til at anlægge kollektive søgsmål på vegne af forbrugere

41.	Verbraucher-Zentrale Niedersachsen e.V.	Herrenstraße 14 D-30159 Hannover	Varetager forbrugernes interesser i form af oplysning og rådgivning; organisationen er berettiget til at anlægge kollektive søgsmål på vegne af forbrugere
42.	Verbraucher-Zentrale Nordrhein-Westfalen Landesarbeitsgemeinschaft der Verbraucherverbände e.V.	Mintropstraße 27 D-40215 Düsseldorf	Varetager forbrugernes interesser i form af oplysning og rådgivning; organisationen er berettiget til at anlægge kollektive søgsmål på vegne af forbrugere
43.	Verbraucherzentrale Rheinland-Pfalz e.V.	Ludwigstraße 6 D-55116 Mainz	Varetager forbrugernes interesser i form af oplysning og rådgivning; organisationen er berettiget til at anlægge kollektive søgsmål på vegne af forbrugere
44.	Verbraucherzentrale des Saarlandes Landesarbeitsgemeinschaft der Verbraucherverbände e.V.	Hohenzollernstraße 11 D-66117 Saarbrücken	Varetager forbrugernes interesser i form af oplysning og rådgivning; organisationen er berettiget til at anlægge kollektive søgsmål på vegne af forbrugere
45.	Verbraucher-Zentrale Sachsen e.V.	Bernhardstraße 7 D-04315 Leipzig	Varetager forbrugernes interesser i form af oplysning og rådgivning; organisationen er berettiget til at anlægge kollektive søgsmål på vegne af forbrugere
46.	Verbraucherzentrale Sachsen-Anhalt e.V.	Steinbockgasse 1 D-06108 Halle	Varetager forbrugernes interesser i form af oplysning og rådgivning; organisationen er berettiget til at anlægge kollektive søgsmål på vegne af forbrugere
47.	Verbraucherzentrale Thüringen e.V.	Eugen-Richter-Straße 45 D-99085 Erfurt	Varetager forbrugernes interesser i form af oplysning og rådgivning; organisationen er berettiget til at anlægge kollektive søgsmål på vegne af forbrugere

FRANKRIG**ADEIC**

3, rue de la Rochefoucauld
F-75009 Paris
Téléphone (33) 144 53 73 93
Télécopieur (33) 144 53 73 94
Courrier électronique: adeicfen@wanadoo.fr
Site Internet: <http://www.adeic.asso.fr>
Président: M. Alain Aujoul
Secrétaire général: M. Christian Huard

AFOC

141, avenue du Maine
F-75014 Paris
Téléphone (33) 140 52 85 85
Télécopieur (33) 140 52 85 86
Courrier électronique: afoc@wanadoo.fr
Site Internet: perso.wanadoo.fr/afoc
Président: M. Marc Blondel
Secrétaire général: M. Raphaël Manzano

ALLDC

153, avenue Jean-Lolive
F-93315 Pantin-Le-Pré-Saint-Gervais Cedex
Téléphone (33) 148 10 65 65

Télécopieur (33) 148 10 65 71

Courrier électronique: leo.lagrange.consom@wanadoo.fr
Site Internet: www.leolagrange-conso.org
Président: M. Marc Lagae
Secrétaire général: M. Alain Sauvreneau

ASSECO-CFDT

4, boulevard de la Villette
F-75955 Paris Cedex 19
Téléphone (33) 142 03 83 50
Télécopieur (33) 155 80 84 12
Courrier électronique: assecocfdt@wanadoo.fr
Site Internet: www.cfdt.fr/assecocfdt
Président: M. Jean-Louis Bauzon
Secrétaire général: M. Patrick Guyot

CGL

6/8, Villa Gagliardini
F-75020 Paris
Téléphone (33) 140 31 90 22
Télécopieur (33) 140 31 92 74
Courrier électronique: CGL.Nat@wanadoo.fr
Président: M. Henry de Gaulle
Secrétaire générale: Mme Josiane de la Fonchais

CLCV

13, rue Niépce
F-75014 Paris
Téléphone (33) 156 54 32 10
Télécopieur (33) 143 20 72 02
Courrier électronique: clcv@clcv.org
Site Internet: www.clcv.org
Présidente: Mme Arlette Haedens
Secrétaire générale: Mme Reine-Claude Mader

CNAFAL

108, avenue Ledru-Rollin
F-75011 Paris
Téléphone (33) 147 00 02 40
Télécopieur (33) 147 00 01 86
Courrier électronique: cnafal@wanadoo.fr
Site Internet: cnafa.com
Présidente: Mme Michèle Fournier-Bernard
Secrétaire général: M. Patrick Ollivier

CNAFC

28, place Saint-Georges
F-75009 Paris
Téléphone (33) 148 78 81 61
Télécopieur (33) 148 78 07 35
Courrier électronique: afc_conso@compuserve.com
Site Internet: www.afcfrance.org
Président: M. Paul de Viguerie
Directeur: M. Olivier Braillon

CNL

8, rue Mériel
F-93104 Montreuil Cedex
Téléphone (33) 148 57 04 64
Télécopieur (33) 148 57 28 16
Courrier électronique: cnl-lf@wanadoo.fr
Président: M. Jean-Pierre Giacomo
Administrateur: M. Robert Boules

CSF

53, rue Riquet
F-75019 Paris
Téléphone (33) 144 89 86 80
Télécopieur (33) 140 35 29 52
Courrier électronique: c.s.f@wanadoo.fr
Site Internet: perso.wanadoo.fr/c.s.f
Présidente: Mme Étienne Guérin
Secrétaire général: M. François Édouard

FAMILLES DE FRANCE

28, place Saint-Georges
F-75009 Paris
Téléphone (33) 144 53 45 90
Télécopieur (33) 145 96 07 88
Courrier électronique: famillesdefrance@wanadoo.fr
Site Internet: www.famillesdefrance.asso.fr
Président: M. Henri Joyeux
Secrétaire générale: Mme Christine Therry

FAMILLES RURALES

7, cité d'Antin
F-75009 Paris
Téléphone (33) 144 91 88 88
Télécopieur (33) 144 91 88 89

Courrier électronique: famillesrurales@wanadoo.fr
Site Internet: www.famillesrurales.org
Présidente: Mme Marie-Claude Petit
Directeur: M. Jean-Yves Martin

FNAUT

32, rue Raymond-Losserand
F-75014 Paris
Téléphone (33) 143 35 02 83
Télécopieur (33) 143 35 14 06
Courrier électronique: fnaut@wanadoo.fr
Site Internet: perso.wanadoo.fr/fnaut
Président: M. Jean Sivardière
Secrétaire générale: Mme Simone Bigorgne

INDECOSA-CGT

263, rue de Paris
F-93516 Montreuil Cedex
Téléphone (33) 148 18 84 26
Télécopieur (33) 148 18 84 82
Courrier électronique: indecosa@cgt.fr
Site Internet: www.cgt.fr/indecosa
Président: M. Philippe Antoine
Secrétaire général: M. Daniel Tournez

ORGECO

16, avenue du Château
F-94300 Vincennes
Téléphone (33) 101 49 57 93 00
Télécopieur (33) 143 65 33 76
Courrier électronique: orgeco@wanadoo.fr
Site Internet: perso.wanadoo.fr/orgeco/
Président: M. Yves Sirot

UFC-QUE CHOISIR

11, rue Guénot
F-75011 Paris
Téléphone (33) 143 48 55 48
Télécopieur (33) 143 48 44 35
Courrier électronique: mouvement@quechoisir.org
Site Internet: www.quechoisir.org
Présidente: Mme Marie-José Nicoli
Directeur: M. Jean-Louis Redon

UFCS

6, rue Béranger
F-75003 Paris
Téléphone (33) 144 54 50 54
Télécopieur (33) 144 54 50 66
Courrier électronique: ufcsnational@wanadoo.fr
Site Internet: www.ufcs.org
Présidente: Mme Chantal Jannet
Secrétaire générale: Mme Christine Touffait

UNAF

28, place Saint-Georges
F-75009 Paris
Téléphone (33) 149 95 36 00
Télécopieur (33) 140 16 12 76
Courrier électronique: nbrun@unaf.fr
Site Internet: www.unaf.fr
Président: M. Hubert Brin
Directeur: M. Jean-Michel Rossignol

GRÆKENLAND**1. Forbrugerorganisation — Det nye Forbrugerinstitut (NEO INKA)**

Akadimias 7, GR-106 71 Athen
Tlf. (30-210) 363 24 43
Fax (30-210) 363 39 76

2. Forbrugerbeskyttelsescentret i Thessaloniki (KEPKA)

Tsimiski 54, GR-546 23 Thessaloniki
Tlf. (30) 2310 26 94 49
Fax (30) 2310 24 22 11

3. Forbrugerorganisationen »Livskvalitet« (EKPIZO)

Valtetsiou 43-45, GR-106 81 Athen
Tlf. (30-210) 330 44 44
Fax (30-210) 330 05 91

4. Den Græske Forbrugerorganisation (EKATO)

Dimokritou 10, GR-543 52 Thessaloniki
Tlf. (30) 2310 85 70 07/866 80 07
Fax (30) 2310 86 74 56

5. Forbrugerinstitutionen (INKA) i Ioannina

Th. Paschidi 52, GR-454 45 Ioannina
Tlf./Fax (30) 26510 651 78

6. Borgerretsorganisation

Kolokotroni 134, Piræus
Tlf. (30-210) 360 04 10
Fax (30-210) 360 04 11

7. Forbrugerinstitutionen (INKA) i Makedonien

Monastiriou 17, GR-546 27 Thessaloniki
Tlf. (30) 2310 53 52 63
Fax (30) 2310 23 80 61

8. Forbrugerinstitutionen (INKA) på Korfu

Plateia Iroon Kypriakou Agona 19, Korfu (Kerkira)
Tlf. (30) 26610 481 69/428 63
Fax (30) 26610 381 81

IRLAND

Director of Consumer Affairs
4-5 Harcourt Road
Dublin 2
Ireland
Tlf. (353-1) 402 55 00
Fax (353-1) 402 55 01
E-post: odca@entemp.ie
Hjemmeside: www.odca.ie

ITALIEN**1. ACU — Associazione Consumatori Utenti — Onlus**

Via Bazzini 4, I-20131 Milano (MI)
Tlf. (39) 02 70 63 06 68
Fax (39) 02 70 63 67 77

2. Adiconsum

Via G. M. Lancisi 25, I-00161 Roma (RM)
Tlf. (39) 06 641 70 21
Fax (39) 06 44 17 02 30

3. ADOC — Associazione Difesa Orientamento Consumatori

Via Lucullo 6, I-00187 Roma (RM)
Tlf. (39) 06 482 58 49
Fax (39) 06 481 90 28

4. Centro Tutela Consumatori Utenti Onlus — Verbraucherzentrale Südtirol

Via Dodiciville 11, I-39100 Bolzano (BZ)
Tlf. (39) 047 197 55 97
Fax (39) 047 197 99 14

5. Cittadinanzattiva

Via Flaminia 53, I-00196 Roma (RM)
Tlf. (39) 06 36 71 81
Fax (39) 06 36 71 83 33

6. Codacons — Coordinamento delle associazioni per la tutela dell'ambiente e per la difesa dei diritti degli utenti e consumatori

Viale Mazzini 73, I-00195 Roma (RM)
Tlf. (39) 06 372 58 09
Fax (39) 06 370 17 09

7. Comitato Consumatori Altroconsumo

Via Valassina 22, I-20159 Milano (MI)
Tlf. (39) 02 66 89 01
Fax (39) 02 66 89 02 88

8. Confconsumatori

Via Aurelio Saffi 16, I-43100 Parma (PR)
Tlf. (39) 052 123 01 34
Fax (39) 052 128 52 17

9. Federconsumatori — Federazione Nazionale di Consumatori e Utenti

Via Gioberti 54, I-00185 Roma (RM)
Tlf. (39) 06 49 27 04 34
Fax (39) 06 49 27 04 52

10. Lega Consumatori

Via Orchidee 4/A, I-20147 Milano (MI)
Tlf. (39) 02 48 30 36 59
Fax (39) 02 48 30 26 11

11. Movimento Consumatori

Via Carlo Maria Maggi 14, I-20154 Milano (MI)
Tlf. (39) 02 33 60 30 60
Fax (39) 02 34 93 74 00

12. Movimento Difesa del Cittadino

Via Adis Abeba 1, I-00199 Roma (RM)
Tlf. (39) 06 86 39 92 08
Fax (39) 06 86 38 84 06

13. Unione Nazionale Consumatori

Via Duilio 13, I-00192 Roma (RM)
Tlf. (39) 06 326 95 31
Fax (39) 06 323 46 16

14. ADUSBEP — Associazione difesa utenti servizi bancari e finanziari

Via Farini 62, I-00185 Roma (RM)
Tel. (39) 06 481 86 32
Fax (39) 06 481 86 33
Posta elettronica: info@adusbef.it

NEDERLANDENE**Consumentenbond**

Enthovenplein 1
 Postbus 1000
 2500 BA Den Haag
 Nederland
 Tel. (31-70) 445 45 45
 Fax (31-70) 445 45 96
 1e) Koos Peters, kpeters@consumentenbond.nl
 2e) Wibbo Koole, wkoole@consumentenbond.nl
 Website: www.consumentenbond.nl

ØSTRIG**1. Wirtschaftskammer Österreich**

Varetagelse af medlemmernes, industriens og de enkelte medlemmer i industriens fælles interesser (§ 1 i Wirtschaftskammergesetz). Sikring af forbrugernes kollektive interesser i henhold til § 28, stk. 1, § 28a, stk. 1, § 29, stk. 1, i Konsumentenschutzgesetz (loven om forbrugerbeskyttelse) og i henhold til § 1, § 2, stk. 1, og § 14, stk. 1, i Gesetz gegen den unlauteren Wettbewerb (loven om illoyal konkurrence).

Wirtschaftskammer Österreich
 Wiedner Hauptstraße 63
 A-1045 Wien
 Tlf. (43-1) 501 05 42 96
 Fax (43-1) 50 20 62 43
 E-post: huberta.maitz-strassnig@wko.at

2. Bundesarbeitskammer

Varetagelse af arbejdstagernes sociale, økonomiske, faglige og kulturelle interesser; bidrager til forbedring af arbejdstagerne og deres familiers økonomiske og sociale situation, gennemfører foranstaltninger vedrørende uddannelse, kultur, miljøbeskyttelse, forbrugerbeskyttelse, fritidsinteresser, sundhedsbeskyttelse og -fremme, boligforhold samt foranstaltninger til fremme af fuld beskæftigelse; medvirker til fastsættelse af priser og konkurrencebestemmelser; rådgivning og retshjælp i arbejds- og socialretlige sager, herunder repræsentation. Sikring af forbrugernes kollektive interesser i henhold til § 28, stk. 1, § 28a, stk. 1, § 29, stk. 1, i Konsumentenschutzgesetz (loven om forbrugerbeskyttelse) og i henhold til § 1, § 2, stk. 1, og § 14, stk. 1, i Gesetz gegen den unlauteren Wettbewerb (loven om illoyal konkurrence).

Bundesarbeitskammer
 Prinz-Eugen-Straße 20-22
 A-1040 Wien
 Tlf. (43-1) 501 65 25 50
 Fax (43-1) 501 65 25 32
 E-post: helmut.gahleitner@akwien.or.at

3. Präsidentenkonferenz der Landwirtschaftskammern Österreichs

Støtte til overordnede økonomiske opgaver i land- og skovbruget samt varetagelse af disse erhvervs fælles interesser. Sikring af forbrugernes kollektive interesser i henhold til § 28, stk. 1, § 28a, stk. 1, § 29, stk. 1, i Konsumentenschutzgesetz (loven om forbrugerbeskyttelse) og i henhold til § 1, § 2, stk. 1, og § 14, stk. 1, i Gesetz gegen den unlauteren Wettbewerb (loven om illoyal konkurrence).

Präsidentenkonferenz der Landwirtschaftskammern
 Österreichs
 Löwenstraße 12
 A-1010 Wien
 Tlf. (43-1) 534 41 85 00
 Fax (43-1) 534 41 85 09
 E-post: pkrecht@pklwk.at

4. Österreichischer Gewerkschaftsbund

Varetagelse af arbejdstageres sociale, økonomiske og kulturelle interesser (arbejdere, funktionærer, offentligt ansatte, herunder lærlinge og lign.), arbejdsløse, også hvis de endnu ikke har kunnet arbejde som lønmodtager, unge (elever og studerende), der agter at arbejde som lønmodtagere, og andre erhvervsgrupper (som f.eks. personer, der arbejder freelance eller i liberalt erhverv), såfremt de på grundlag af deres arbejde kan sammenlignes med arbejdstagere. Sikring af forbrugernes kollektive interesser i henhold til § 28, stk. 1, § 28a, stk. 1, § 29, stk. 1, i Konsumentenschutzgesetz (loven om forbrugerbeskyttelse) og i henhold til § 1, § 2, stk. 1, og § 14, stk. 1, i Gesetz gegen den unlauteren Wettbewerb (loven om illoyal konkurrence).

Österreichischer Gewerkschaftsbund
 Hohenstaufengasse 10-12
 A-1010 Wien
 Tlf. (43-1) 53 44 44 05
 Fax (43-1) 53 44 45 52
 E-post: thomas.maurer-muehllleitner@oegb.or.at

5. Verein für Konsumenteninformation

Rådgivning, information og beskyttelse af forbrugere i forbindelse med vildledende og illoyale reklame- og salgsmetoder samt hjælp i retssager vedrørende køb af varer og tjenesteydelser. Sikring af forbrugernes kollektive interesser i henhold til § 28, stk. 1, § 28a, stk. 1, § 29, stk. 1, i Konsumentenschutzgesetz (loven om forbrugerbeskyttelse) og i henhold til § 1, § 2, stk. 1, og § 14, stk. 1, i Gesetz gegen den unlauteren Wettbewerb (loven om illoyal konkurrence).

Verein für Konsumenteninformation
 Mariahilferstraße 81
 A-1010 Wien
 Tlf. (43-1) 58 87 73 33
 Fax (43-1) 588 77 75
 E-post: pkolba@vki.or.at

6. Österreichischer Landarbeiterkammertag

Fremme af samarbejdet mellem de forskellige »Landarbeiterkammern« samt rådgivning og gennemførelse af fælles projekter, der falder ind under disse organisationers kompetenceområde (arbejdstagerafdelingerne). Sikring af forbrugernes kollektive interesser i henhold til § 28, stk. 1, § 28a, stk. 1, § 29, stk. 1, i Konsumentenschutzgesetz (loven om forbrugerbeskyttelse) og i henhold til § 1, § 2, stk. 1, og § 14, stk. 1, i Gesetz gegen den unlauteren Wettbewerb (loven om illoyal konkurrence).

Österreichischer Landarbeiterkammertag
 Marco d'Aviano-Gasse 1
 A-1015 Wien
 Tlf. (43-1) 512 23 31
 Fax (43-1) 512 23 31 70
 E-post: oelakt@netway.at

7. Österreichischer Seniorenrat (Bundesaltenrat Österreichs)

Arbejder for at give ældre adgang til alle faciliteter af økonomisk, social og kulturel karakter, svarende til deres behov, og medvirker til løsning af social- og sundhedspolitiske problemer samt ældreproblemer og giver støtte i form af rådgivning, information og vejledning for ældre. Sikring af forbrugernes kollektive interesser i henhold til § 28, stk. 1, § 28a, stk. 1, § 29, stk. 1, i Konsumentenschutzgesetz (loven om forbrugerbeskyttelse) og i henhold til § 1, § 2, stk. 1, og § 14, stk. 1, i Gesetz gegen den unlauteren Wettbewerb (loven om illoyal konkurrence).

Österreichischer Seniorenrat
(Bundesaltenrat Österreichs)
Sperrgasse 8-10/III
A-1150 Wien
Tlf. (43-1) 892 34 65
Fax (43-1) 892 34 65 24
E-post: kontakt@seniorenrat.at

8. Schutzverband gegen den unlauteren Wettbewerb

Bekæmpelse af illoyal konkurrence, især bekæmpelse af former for praksis i erhvervslivet, der virker skadelig for andre virksomheder. Sikring af forbrugernes kollektive interesser i henhold til § 28, stk. 1, § 28a, stk. 1, § 29, stk. 1, i Konsumentenschutzgesetz (loven om forbrugerbeskyttelse) og i henhold til § 1, § 2, stk. 1, og § 14, stk. 1, i Gesetz gegen den unlauteren Wettbewerb (loven om illoyal konkurrence).

Schutzverband gegen den unlauteren Wettbewerb
Schwarzenbergplatz 14
A-1040 Wien
Tlf. (43-1) 514 50 32 92
Fax (43-1) 505 78 93
E-post: office@schutzverband.at

FINLAND

1. Kuluttaja-asiamies

(forbrugerombudsmanden) har ansvaret for

- den generelle overvågning af forbrugerbeskyttelsen i forbindelse med markedsføring og kontraktvilkår
- kontrol med radio- og tv-reklamer for at sikre, at de er i overensstemmelse med bestemmelserne om etiske principper for reklame, teleshopping og beskyttelse af mindreårige, og for at belyse sager, hvor der i tv- og radioudsendelser er markedsføring, som er illoyal eller vildledende for forbrugerne.

2. Kuluttajat — Konsumenterna ry

(registreret forbrugerorganisation), som overvåger effektiviteten af og fremskridtene i forbrugerbeskyttelsen.

3. Suomen Kuluttajaliitto

(den finske forbrugerorganisation), som varetager forbrugernes interesser ved hjælp af selvstændige aktioner i samfundet og i forhold til markedet.

4. Kuluttajavirasto

(det nationale forbrugerkontor i Finland), som overvåger sikkerhedsforanstaltninger i forbindelse med pakkerejser.

5. Rahoitustarkastus

(finansstilsynet), som kontrollerer markedsføring af forbrugerlån og kontraktvilkår sammen med forbrugerombudsmanden.

6. Lääkelaitos

(det nationale agentur for lægemidler), som overvåger reklamer for lægemidler.

7. Sosiaali- ja terveydenhuollon tuotevalvontakeskus

(det nationale agentur for produktkontrol i forbindelse med velfærd og sundhed), som kontrollerer reklamer for tobaksvarer og alkoholiske drikke.

8. Telehallintokeskus

(administrativt telekommunikationscenter), som kontrollerer tv- og radioreklamer med undtagelse af

- bestemmelser vedrørende etiske principper for reklamer og teleshopping samt beskyttelse af mindreårige
- reklamer for alkoholiske drikke og tobaksvarer.

SPANIEN

1. Instituto Nacional del Consumo (Det nationale forbrugerinstitut)

Instituttet er et selvstændigt organ under Ministeriet for Sundheds- og Forbrugerspørgsmål, som i overensstemmelse med den spanske forfatnings artikel 51 samt loven om beskyttelse af forbrugere og brugere (Ley general 26/1984) arbejder med fremme af forbrugernes og brugernes rettigheder.

Formand: Statssekretæren for sundheds- og forbrugerspørgsmål
Adresse: Príncipe de Vergara, 54
E-28006 Madrid
Tlf. (34) 915 75 49 30

2. Asociación de Usuarios de la Comunicación (AUC) (Sammenslutningen af brugere af kommunikation)

Denne sammenslutnings formål er at forsvare forbrugernes generelle interesser og grundlæggende rettigheder ifølge lovgivningen, såvel individuelle som kollektive rettigheder. Med dette for øje bestræber sammenslutningen sig først og fremmest på at fremme uddannelsen af forbrugere og brugere og navnlig at forbedre disses dømmekraft i deres forbrug af varer og brug af tjenesteydelser, idet der lægges vægt på at øge deres forståelse af de oplysninger, de får.

Formand: Alejandro Perales Albert
Adresse: Cavanilles, 29, 6° B
E-28007 Madrid
Tlf. (34) 915 01 67 73

3. Confederación Española de Organizaciones de Amas de Casa, Consumidores y Usuarios (CEACCU) (Det spanske forbund af husmor-, forbruger- og brugerorganisationer)

Denne organisation arbejder blandt andet for med de muligheder, der findes i gældende lovgivning, at beskytte hjemmegående husmødres, forbrugeres og brugeres interesser, at fremme og udvikle pålidelige og anvendelige oplysninger til disse grupper, at fremme uddannelsesinitiativer, som forbedrer deres muligheder for at træffe fornuf-tige valg og beslutninger, samt at koordinere medlemsorganisationernes handlingsplaner.

Formand: Isabel Ávila Fernández-Monge
Adresse: San Bernardo, 97/99
E-28015 Madrid
Tlf. (34) 915 94 50 89

4. Dirección General de Consumo (Gobierno de Aragón)

Ledende center under Ministeriet for Sundhed, Forbruger-spørgsmål og Sociale Anliggender (regionsregeringen i Aragón)

Generaldirektøren for forbrug

Adresse: Paseo María Agustín 36, Edificio Pignatelli,
Puerta 30, 2º Planta,
E-50004 Zaragoza
Tlf. (34) 976 71 56 12

5. Dirección General de Industria, Comercio y Consumo (Gobierno de la Rioja)

Ledende center under økonomi- og finansministeren (regionsregeringen i La Rioja)

Generaldirektøren for industri, handel og forbrug

Adresse: C/ Portales, 46
E-26071 Logroño
Tlf. (34) 941 29 13 39

6. Dirección General de Consumo (Gobierno de Madrid)

Ledende center under ministeren for økonomi og teknologisk innovation (regionsregeringen i Madrid)

Generaldirektøren for forbrug

Adresse: C/ Ventura Rodríguez, nº 7
E-28008 Madrid
Tlf. (34) 915 80 22 00

7. Dirección de Consumo (Gobierno Vasco)

Ledende center under Ministeriet for Industri, Handel og Turisme (regionsregeringen i País Vasco)

Direktøren for forbrug

Adresse: San Sebastián, 1
E-01010 Vitoria
Tlf. (34) 945 01 99 23

8. Asesoría Jurídica (Generalidad de Cataluña)

Udpeget af Ministeriet for Arbejde, Industri, Handel og Turisme (regionsregeringen i Cataluña)

Asesoría Jurídica

Departamento de Trabajo, Industria, Comercio y Turismo

Adresse: Paseo de Gracia, 105 (Torre Muñoz)
E-08008 Barcelona
Tlf. (34) 934 84 93 00

9. Dirección General de Consumo (Junta de Comunidades de Castilla-La Mancha)

Ledende center under sundhedsministeren (regionsregeringen i Castilla-La Mancha)

Generaldirektøren for forbrug

Adresse: C/ Berna, 1
E-45071 Toledo
Tlf. (34) 925 28 45 29

10. Dirección General de Consumo (Junta de Andalucía)

Ledende center under Regionsministeriet (regionsregeringen i Andalucía)

Generaldirektøren for forbrug

Adresse: Plana Nueva, 4
E-41071 Sevilla
Tlf. (34) 955 04 14 78

11. Dirección General de Comercio y Turismo (Gobierno de Navarra)

Ledende center under Ministeriet for Industri og Teknologi, Handel, Turisme og Arbejde (regionsregeringen i Navarra)

Generaldirektøren for handel og turisme

Adresse: Parque Tomás Caballero, 1, 4ª planta
E-31005 Pamplona
Tlf. (34) 948 42 77 30

12. Organización de Consumidores y Usuarios (OCU)

Organisation, der har til formål at uddanne, orientere, vejlede, forsvare og repræsentere forbrugere og brugere.

Formand: Carlos Sánchez-Reyes de Palacio
Adresse: Albarracín, 21
E-28037 Madrid
Tlf. (34) 902 30 01 87

13. Federación Unión Cívica de Consumidores y Amas de Hogar de España (UNAE)

Sammenslutning, der har til formål at forsvare forbrugere af varer og brugere af tjenesteydelser, navnlig for så vidt angår familiernes forbrug, og hjemmegående husmødre som forvalter familiens økonomi.

Formand: Margarita Fernández de Lis
Adresse: Villanueva, 8
E-28001 Madrid
Tlf. (34) 915 75 72 19

14. **Asociación para la Defensa de los Impositores de Bancos y Cajas de Ahorro de España (ADICAE)**

Foreningens formål er at forsvare forbrugernes interesser over for banker, sparekasser, forsikringsselskaber og andre finansieringsinstitutter. Ligeledes at forsvare forbrugere og brugere og rådgive dem i forbrugerspørgsmål.

Formand: Manuel Pardos Vicente
 Adresse: Gavín, 12
 E-50001 Zaragoza
 Tlf. (34) 976 39 00 60

15. **Federación de Usuarios-Consumidores Independientes (FUCI)**

Sammenslutning, der har til formål at uddanne i, orientere om, fremme og udvikle forbrugeres og brugeres rettigheder ved at udbrede kendskabet til disse rettigheder og kræve dem overholdt.

Formand: Agustina Laguna Trujillo
 Adresse: Joaquín Costa, 61
 E-28002 Madrid
 Tlf. (34) 915 64 01 18

16. **Confederación de Consumidores y Usuarios**

Forbundet har til formål at forsvare forbrugerne — ved at sørge for uddannelse, information og juridisk bistand og forsorg — over for erhvervslivet og/eller det offentlige, så de rettigheder, der anerkendes af lovgivningen, vinder indpas i det spanske samfund.

Formand: Maria Rodríguez Sánchez
 Adresse: Cava Baja, 30
 E-28005 Madrid
 Tlf. (34) 913 64 02 76, (34) 913 64 05 22

SVERIGE

Indberetning om nationale foranstaltninger til opfyldelse af Sveriges forpligtelser i Den Europæiske Union.

I henhold til artikel 4, stk. 2, og artikel 5, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/27/EF af 19. maj 1998 om søgsmål med påstand om forbud på området beskyttelse af forbrugernes interesser gives hermed følgende oplysninger:

Artikel 4, stk. 2: Konsumentverket er den centrale forvaltningsmyndighed for forbrugerspørgsmål og har til opgave at varetage forbrugernes interesser.

Konsumentverket/Konsumentombudsmannen har tilladelse til at anlægge søgsmål i overensstemmelse med artikel 2.

Artikel 5, stk. 2: Der er fastsat bestemmelser om forudgående samråd i paragraf 4 i loven (2000:1175) om visse udenlandske forbrugermyndigheders og forbrugerorganisationers klageret, jf. bilaget.

DET FORENEDE KONGERIGE

1. Office of Fair Trading (OFT)

Office of Fair Trading har til opgave at gøre markederne velfungerende for forbrugerne. Målsætningerne er: a) at bidrage til størst mulig forbrugertrivsel på lang sigt og beskytte sårbare forbrugeres interesser ved at give forbrugerne mulighed for at opnå bedre oplysninger og bredere klageadgang, ved at beskytte forbrugerne gennem forebyggelse af dårlig praksis og ved at fremme et konkurrencedygtigt og afpasset udbud, og b) at sikre, at der er en sund konkurrence på markederne for varer og tjenesteydelser, i det øjemed at gøre disse markeder mere effektive til gavn for forbrugerne.

2. The Information Commissioner

Information Commissioner har en række bestemte opgaver i henhold til loven om databeskyttelse og loven om oplysningsfrihed, bl.a. at fremme at god praksis følges, og at kravene i de to love overholdes, herunder, i forbindelse med databeskyttelse, sikre, at datakontrollanter respekterer principperne om databeskyttelse, at andre opfordres til at indføre en adfærdskodeks, og at offentligheden får oplysninger om lovene.

3. The Civil Aviation Authority

Civil Aviation Authority udfylder en række funktioner i henhold til loven af 1982 om civil luftfart, bl.a. fremme af de interesser, som brugere af lufttransporttjenesteydelser med rimelighed kan kræve at have, og beskyttelse mod følgerne af flyselskabers konkurs gennem udstedelse af tilladelse til flybefordring.

4. The Gas and Electricity Markets Authority

Gas and Electricity Markets Authority har ansvaret for at regulere markederne for gas og elektricitet i Storbritannien og for at beskytte gas- og elektricitetsforbrugernes interesser.

5. The Director General of Electricity Supply for Northern Ireland

Director General of Electricity Supply for Northern Ireland har ansvaret for at regulere markederne for gas og elektricitet i Nordirland og for at beskytte gas- og elektricitetsforbrugernes interesser.

6. The Director General of Telecommunications

Director General for Telecommunications fører tilsyn med den britiske telekommunikationssektor og har blandt sine ansvarsområder at fremme de interesser, som forbrugere, købere og andre brugere af tjenesteydelserne på telekommunikationsområdet og det leverede telekommunikationsudstyr kan kræve at have.

7. The Director General of Water Services

Director General of Water Services fører tilsyn med privatiseret vandforsyning i England og Wales. Hans ansvarsområder omfatter beskyttelse af forbrugernes interesser med hensyn til prisfastsættelse og tjenesteydelsesstandarder og bilæggelse af visse tvister mellem de udvalgte vandforsyningsselskaber og deres kunder.

8. The Rail Regulator

Rail Regulator har ansvaret for regulering af jernbanerne i Storbritannien. Han har bl.a. til opgave at beskytte jernbanebrugernes interesser.

9. Alle afdelinger af Weights and Measures Authority i Storbritannien

De forskellige afdelinger af Weights and Measures Authority er en del af de lokale myndigheder i Storbritannien. De håndhæver love og bestemmelser om salg og levering af varer og tjenesteydelser og udfører rådgivningsvirksomhed for forbrugere og erhvervsliv.

10. The Department of Enterprise, Trade and Investment in Northern Ireland

Department of Enterprise, Trade and Investment in Northern Ireland håndhæver love og bestemmelser om salg og levering af varer og tjenesteydelser i Nordirland og udfører rådgivningsvirksomhed for forbrugere og erhvervsliv.

BILAG

Lov (2000:1175) om visse udenlandske forbrugermyndigheders og forbrugerorganisationers klageret givet den 7. december 2000

I overensstemmelse med riksdagens beslutning ⁽¹⁾ bestemmes ⁽²⁾ følgende.

Lovens anvendelsesområde

§ 1 Denne lov finder anvendelse i sager om overtrædelse af bestemmelserne om gennemførelse af de direktiver, der er anført i bilaget til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/27/EF af 19. maj 1998 om søgsmål med påstand om forbud på området beskyttelse af forbrugernes interesser.

Loven gælder imidlertid udelukkende i tilfælde af, at bestemmelserne om beskyttelse af forbrugernes interesser overtrædes til skade for forbrugere i en anden medlemsstat i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS-land) end Sverige.

Myndigheder, der har tilladelse til at anlægge søgsmål ved en svensk domstol

§ 2 En myndighed eller organisation i et andet EØS-land end Sverige kan anlægge søgsmål ved en svensk domstol i tilfælde af en overtrædelse i henhold til § 1, hvis denne myndighed eller organisation har tilladelse hertil ifølge en særlig liste, som er udarbejdet af Den Europæiske Union og offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

§ 3 Formålet med søgsmålet skal være at træffe foranstaltninger mod en person, som har tilsidesat bestemmelserne i § 1. Foranstaltningerne kan omfatte:

1. forbud eller pålæg i medfør af § 14-16, § 17, stk.1, og § 18-20 i loven om markedsføring (1995:450) eller forbud i medfør af § 3 og § 6 i loven (1994:1512) om kontraktvilkår i forbrugeraftaler
2. pålæg om, at der til den svenske stat betales en særlig afgift i medfør af kapitel 10, § 5 og 6, i radio- og tv-loven (1996:844), eller
3. idømmelse af en bøde i sager jf. punkt 1. Lov (2001:401).

§ 4 Der kan kun anlægges søgsmål, hvis

1. sagsøger gennem et samråd har forsøgt at få modparten til at ophøre med den påståede overtrædelse, og
2. den påståede overtrædelse ikke er ophørt inden to uger, efter at modparten har modtaget en begæring om samråd.

Kompetent domstol

§ 5 Der kan anlægges søgsmål ved

1. Marknadsdomstolen i sager om forbud eller pålæg i medfør af loven om markedsføring (1995:450) og i sager om forbud i medfør af loven (1994:1512) om kontraktvilkår i forbrugeraftaler
2. Länsrätten i Stockholms län i sager om den særlige afgift, der er omfattet af radio- og tv-loven (1996:844)
3. tingsrätten, som er kompetent i henhold til kapitel 10 i retsplejeloven, eller Stockholms tingsrätt i sager om idømmelse af bøder. Lov (2001:401).

⁽¹⁾ Prop; 2000/01:34, bet. 2000/01:LU3, rskr. 2000/01:84.

⁽²⁾ Jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/27/EF om søgsmål med påstand om forbud på området beskyttelse af forbrugernes interesser (EFT L 166 af 11.6.1998, s. 51, Celex 31998L0027).

Offentliggørelse af en ansøgning om registrering i henhold til artikel 6, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2081/92 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser

(2003/C 321/08)

Med denne offentliggørelse åbnes der mulighed for at fremsætte indsigelser, jf. artikel 7 og 12d i nævnte forordning. Enhver indsigelse mod denne ansøgning skal fremsættes via myndighederne i en medlemsstat, i en WTO-medlemsstat eller i et tredjeland, der er anerkendt efter proceduren i artikel 12, stk. 3, senest seks måneder efter denne offentliggørelse. Offentliggørelsen er begrundet i de forhold, som er beskrevet nedenfor, navnlig under 4.6, der giver grundlag for at betragte ansøgningen som berettiget efter forordning (EØF) nr. 2081/92.

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 2081/92

REGISTRERINGSANSØGNING: ARTIKEL 5

BOB (x) BGB ()

Nationalt sagsnummer: 4/2001

1. *Medlemsstatens ansvarlige myndighed*

Navn: Ministero delle Politiche agricole e forestali

Adresse: Via XX Settembre, n. 20 — I-00187 Roma

Tlf. (39-06) 481 99 68

Fax (39-06) 42 01 31 26

E-post: qualita@politicheagricole.it

2. *Ansøgende sammenslutning*

Navn: Comitato Promotore richiesta riconoscimento Miele della Lunigiana DOP

Adresse: c/o Comunità Montana della Lunigiana, P.zza della Libertà — I-54013 Fivizzano (MS)

Sammensætning: producent/forarbejdningsvirksomhed (x) andet ()

3. *Produktets art*: Andre produkter af dyrisk oprindelse — (Honning) Klasse 1.4.

4. *Varespecifikation*

(Sammenfatning af betingelserne i artikel 4, stk. 2)

4.1. *N a v n*: »Miele della Lunigiana«

4.2. *B e s k r i v e l s e*: Honning af følgende to slags:

Akaciehonning: fremstillet af blomster af Robinia pseudoacacia L.;

Kastanjehonning: fremstillet af blomster af Castanea sativa M.

Il »Miele della Lunigiana« di Acacia (akaciehonning fra Lunigiana) har følgende egenskaber:

- De organoleptiske egenskaber bevirker, at den længe holder sig flydende og klar; den kan dog i slutningen af afsætningsperioden udvise en delvis krystaldannelse med en stadig klæbrig konsistens alt efter vandindholdet: farven er meget lys, fra næsten farveløs til strågul, duften er let, lidet vedholdende, frugtagtig, kandiseret og ligner blomsterduften, medens smagen er afgjort sød, let syrlig og ikke bitter. Aromaen er meget udsøgt, typisk vaniljeagtig, lidet vedholdende og uden eftersmag.

- De kemisk-fysiske og mikroskopiske egenskaber bevirker, at vandindholdet ikke overstiger 18 %, medens indholdet af hydroxymethylfurfural (HMF) ikke overstiger 10 mg/kg på det tidspunkt, hvor den fyldes på glas.
- Med hensyn til pollenindhold forholder det sig således, at honningens nedfældning almindeligvis er fattig på pollen, idet antallet af akaciepollenkorn er på under 20 000/10 g honning.

Il »Miele della Lunigiana« di Castagno (kastanje honning fra Lunigiana) har følgende egenskaber:

- De organoleptiske egenskaber handler om, at den længe holder sig flydende; den kan dog i slutningen af afsætningsperioden udvise en delvis og uregelmæssig krystaldannelse, farven er mørk, ofte med rødlig toner, medens duften er ret stærk og gennemtrængende, smagen er vedholdende og mere eller mindre bitter.
- De kemisk-fysiske og mikroskopiske egenskaber handler om, at vandindholdet ikke overstiger 18 %, medens indholdet af hydroxymethylfurfural (HMF) ikke overstiger 10 mg/kg på det tidspunkt, den fyldes på dåse.
- Med hensyn til pollenindhold forholder det sig således, at honningens nedfældning er rig på pollen, idet antallet af kastanjepollenkorn er på over 100 000/10 g honning.

4.3. **Geografisk område:** Området for fremstilling, forarbejdning og pakning af »Miele della Lunigiana« di Acacia og di Castagno udgøres af den del af provinsen Massa Carrara i regionen Toscana, der svarer til området Comunità Montana della Lunigiana, og det omfatter ca. 97 000 ha.

4.4 **Bevis for oprindelse:** Lunigiana er en naturegn og en historisk egn i Toscana, der svarer til Magras floddal til dér, hvor Magra flyder sammen med Vara. Navnet stammer sandsynligvis fra grundlæggelsen af kolonien Luni i 177 f.v.t. Magra-dalen har altid været et gennemgangssted for færdslen mellem den italienske halvø, Po-dalen og landene på den anden side af Alperne. Den romerske konsulærvej, der gik fra Pisa til Luni og Genova og helt til Arles, fulgte sporene af en forhistorisk vej. De første sikre efterretninger om biavl i Lunigiana kan uddrages af den almindelige skatteansættelse fra 1508, hvor denne produktionsvirksomhed blev betragtet som indkomst og pålagt en afgift for hvert bistade. De bistader, der blev registreret dette år, androg 331 og ejedes fortrinsvis af velhavende familier. De fleste familier ejede mere end ét bistade, og produkterne havde forskellige formål: honningen blev anvendt som sødemiddel, som råstof til efterretter og som lægemiddel, medens voksen blev anvendt til fremstilling af lys. Betydningen af biavl kan uddrages af vedtægterne for de forskellige kommuner og af de borgerlige skikke, idet der med stor omhu og nøjagtighed fastsættes bestemmelser om indfangning af sværme, anbringelse af stader i området og andre foranstaltninger vedrørende biavl.

Retsdokumenter fra det attende århundrede vidner om retstvister vedrørende tyveri af stader.

Honningproducenterne indskrives i en dertil indrettet fortegnelse, der føres og ajourføres på behørig vis af et tilsynsorgan, og de opgiver hvert år, hvor mange kuber de ejer, og hvor meget honning de har fremstillet. Tapningsforanstaltningerne foretages inden for det samme afgrænsede område på anlæg, der anses for egnede, og som indskrives i en dertil indrettet fortegnelse. Tilsynsorganet påser, at de tekniske krav i fremstillingsbestemmelserne er opfyldt med henblik på indskrivning i fortegnelserne, og at de forskellige personer i produktionskæden har gjort, hvad de skulle, således at det sikres, at produktets oprindelse kan spores.

4.5. **Fremstillingsmetode:** Staderne kan være faste stader, dvs. at de forbliver på samme sted hele året, eller flytbare stader, dvs. at de flyttes inden for det afgrænsede område i hele den pågældende blomstringsperiode. Ved starten af nektarindsamlingen skal de anvendte honningmagasiner under alle omstændigheder være helt tomme. De stader, der skal anvendes til fremstillingen, drives på følgende vis:

- familierne skal holdes i rationelle kuber, dvs. med flytbare bikager og lodret udvikling
- staderne skal underkastes sygdomsforebyggende foranstaltninger og nødvendig behandling med henblik på begrænsning af sygdomme
- eventuel kunstig ernæring skal indstilles inden honningmagasinerne anbringes, og denne skal under alle omstændigheder ske udelukkende med sukker og vand
- magasinernes bikager skal være tomme og rene på det tidspunkt, hvor de anbringes på stedet, og de må aldrig have indeholdt yngel; på det tidspunkt, hvor magasinerne anbringes, må der anvendes en dronningefjerner eller et andet egnet redskab, for at det kan undgås, at der lægges æg i honningmagasinet
- fjernelsen af honningmagasinerne sker, efter at bierne er fjernet derfra efter en fremgangsmåde, der bevarer produktets beskaffenhed (f.eks. ved hjælp af en bifjerner eller en blæser); det er forbudt at anvende stoffer, der frastøder bierne.

Honningen skal udvindes og bearbejdes efter følgende fremgangsmåder:

- lokaler til udtagning, bearbejdning og konservering af honningen skal ligge i produktionsområdet
- alle redskaber, der benyttes til udtagning, konservering og bearbejdning af honningen skal være lavet af levnedsmiddelvenligt materiale
- udtagningen skal ske ved slyngning; siningen skal ske med sier, der er gennemtrængelige for honningens bestanddele; efter siningen skal honningen anbringes i dekanteringsbeholdere
- bliver det nødvendigt at opvarme honningen af teknologiske årsager (flytning, tapning osv.) skal varmebehandlingen begrænses til det effektivt nødvendige tidsrum for nævnte foranstaltninger, og temperaturen i produktet må aldrig overstige 40 °C.

Produktet skal emballeres i produktionsområdet, jf. artikel 3 i varespecifikationen. Ligesom de andre led i produktionen er emballeringen inden for det geografiske område en traditionel praksis, som bruges inden for dette område, og som er berettiget ud fra følgende motiver:

- a) fastholdelse af produktets kvalitet, idet emballeringen i det afgrænsede område hindrer enhver risiko for, at de kemisk-fysiske og organoleptiske egenskaber ændres, hvilket ville kunne ske, hvis honningen blev flyttet til et andet område, hvorved de fysiske og miljømæssige forhold uundgåeligt ville ændres
- b) sikring af kontrol og produktets sporbarhed, så kontrolorganet kan gennemføre en effektiv kontrol i alle produktionsled, således som det er fastsat i artikel 7 i varespecifikationen (jf. artikel 10 i forordning (EØF) nr. 2081/92).

4.6. T i l k n y t n i n g : Produktionsområdet er typisk bjergagtigt, mod nord og øst skiller den toskanske og emilianske Appeniner-højderyg området fra Po-sletten, medens De Apuanske Alper, der er af kalk, mod syd og den yderste rand af De Liguriske Appeniner mod vest afgrænser Lunigiana fra de øvrige nærliggende dale. I den midterste del strækker sig mellem bjergene et stort bækken, der ofte oversvømmes, og som har et sammensat vandnet, hvor floden Magra udgør den vigtigste bestanddel, idet alle området vandløb løber ud i denne. Havets nærhed og det sammensatte bjerglandskab skaber differentierede mikroklimatiske gradienter, hvor området laveste dele lider under termiske inversioner med hyppig nattetåge, der ofte varer til langt op på formiddagen, medens strækningerne i højden nyder godt af et mildere klima.

Lunigiana-området er altid på grund af sine jordbunds- og bjergforhold blevet udnyttet på en lidet intensiv måde, og i forening med en manglende industriudvikling har det bevaret sit miljø med en omfattende skovbevoksning. For øjeblikket udgør Lunigianas skovbevoksede areal ca. 65 000 ha, og disse udgør 67 % af området. De mest udbredte arter er akacie (*Robinia pseudo-acacia*) og kastanje (*Castanea sativa*). Akacien, hvis tømmer udnyttes til afstøtning af skråninger, breder sig af sig selv i forladte områder: under blomstringen i april-maj, der er kort, men meget voldsom, samler bierne store mængder af nektar.

Kastanjen, der har været dyrket siden romertiden, har udgjort en vigtig indtægtskilde for Lunigianas bondefamilier, såvel som ernæringskilde som til anden anvendelse (kul, tømmer og garvesyre), og i blomstringstiden i juni-juli besøges den af bier. Udbredelsen af disse to arter har således igennem tiderne bevirket, at biavlerne har indrettet sig på fremstilling af de to slags honning.

Miljøet er traditionelt egnet til biavl på grund af den ringe grad af menneskelig indgriben, og denne virksomhed er vidt forgrenet inden for området. Den udbredte forekomst af de to vækster, akacie og kastanje, og den gunstige vekslen mellem blomstringerne gør det muligt at fremstille honning med særlig rene egenskaber.

Biavlervirksomheden har altid været til stede i Lunigiana, forskellige historiske dokumenter bevidner tilstedeværelsen og det opnåede ry, og et dokument fra Napoleons-tiden opregner de bestående bistader samt fremstilling og salg af honning til forskellige købmænd. Samme dokument omhandler tilstedeværelsen af en voksfremstillingsvirksomhed og opregner det stedlige forbrug. Traditionen med at fremstille honning og andre bistadeprodukter er fortsat uafbrudt gennem århundrederne, og stiftelsen i 1873 af et biavlervirksomhed, der som hovedopgave havde formidling af rationelle biavlsteknikker, viser klart, hvor dybt forankret denne virksomhed er i Lunigiana.

4.7. K o n t r o l i n s t a n s

Navn: BIOAGRICOOP srl

Adresse: Via Fucini, 10 — I-40033 Casalecchio di Reno (BO)

4.8. M æ r k n i n g : Tapningen af produktet skal ske inden for det afgrænsede produktionsområde, og der tillades udelukkende glas med skruelåg af følgende formater: fra 30 g til 1 000 g. Angivelserne vedrørende betegnelse for og frembydning af det færdigtappede produkt er dem, der omhandles i den gældende lovgivning. Ud over disse skal der på etiketten findes følgende angivelser:

- »Miele della Lunigiana« di Acacia o di Castagno;
- DOP — Denominazione di origine protetta (BOB — beskyttet oprindelsesbetegnelse)
- BOB/BGE-logo, som omhandlet i forordning (EF) nr. 1762/98: logoet kan påføres etiketten eller forsejlingen af forpakningen
- den i artikel 3 og 9 i direktiv 2000/13/EF omhandlede mindsteholdbarhed skal angives ved »da consumarsi preferibilmente entro fine ...« (mindst holdbar til ...) med tilføjelse af måned og år; under alle omstændigheder må datoen ikke være senere end to år efter tapningen.

4.9. K r a v i n a t i o n a l e b e s t e m m e l s e r : —

EF-nr: IT/00195/2001.05.01.

Dato for modtagelsen af den fuldstændige ansøgning: 20. oktober 2003.

Offentliggørelse af en ansøgning om registrering i henhold til artikel 6, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2081/92 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser

(2003/C 321/09)

Med denne offentliggørelse åbnes der mulighed for at fremsætte indsigelser, jf. artikel 7 og 12d i nævnte forordning. Enhver indsigelse mod denne ansøgning skal fremsættes via myndighederne i en medlemsstat, i en WTO-medlemsstat eller i et tredjeland, der er anerkendt efter proceduren i artikel 12, stk. 3, senest seks måneder efter denne offentliggørelse. Offentliggørelsen er begrundet i de forhold, som er beskrevet nedenfor, navnlig under 4.6, der giver grundlag for at betragte ansøgningen som berettiget efter forordning (EØF) nr. 2081/92.

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 2081/92

REGISTRERINGSANSØGNING: ARTIKEL 5

BOB () BGB (x)

Nationalt sagsnummer: EL-09/01-5

1. *Medlemsstatens ansvarlige myndighed*

Navn: ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΓΕΩΡΓΙΑΣ (Landbrugsministeriet)
Δ/ΝΣΗ ΠΑΠ ΔΕΝΔΡΟΚΗΠΕΥΤΙΚΗΣ (frugtavl og havebrug)

Tlf. (30-1) 02 12 41 78

Fax (30-1) 05 24 80 13.

2. *Ansøgende sammenslutning*

Navn: Επιχείρηση Ανάπτυξης Πρωτογενούς Τομέα Δήμου Μελιτείων

Adresse: Μοραίτικα Κέρκυρας, GR-49084 Κέρκυρα

Sammensætning: producenter/forarbejdningsvirksomheder (x) Andet ().

3. *Produktets art: 1.5 — Olier og fedtstoffer*

4. *Varespecifikation*

(sammenfatning af betingelserne i artikel 4, stk. 2):

4.1. *N a v n*: »ΑΓΙΟΣ ΜΑΤΘΑΙΟΣ ΚΕΡΚΥΡΑΣ« — (Agius Mathaios Kerkyras)

4.2. *B e s k r i v e l s e*: Oliventræet tilhører olivenfamiliens *Olea*-slægt. Den oliven, der dyrkes, er arten *Olea europea sativa*. Den omfatter en lang række forædlede sorter, der formeres ved hjælp af stiklinger eller ved podning. Oliventræet er et stedsegrønt træ, der trives i varme og tørre områder. Det er ét af de få træer, der kan bære frugt selv på ufrugtbar, stenet jord. Det bliver 15-20 m højt. De vigtigste produkter i olivenproduktionen er olivenolie og spiseoliven.

Den sort, der anvendes til fremstilling af »AGIOS MATHAIOS KERKYRAS«, er Koroneiki. Olivenolien er grøn til gulgrøn afhængigt af frugternes modenhed, og den er meget klar. Den har en frugtagtig aroma, som er særligt stærk, når olien er frisk, og smagen er bittersød. Hvad angår de kemiske egenskaber, har olien et lavt syreindhold, og værdierne for peroxidindholdet samt faktorerne K270, K232 og Delta K er ekstremt lave. Der er tale om en jomfruolie.

Olien fremstilles ved presning af frugten. Det er en vigtig fødevare og en meget vigtig bestanddel i middelhavskosten, som nylig forskning har vist er en af de sundeste.

4.3. **G e o g r a f i s k o m r å d e:** Dyrkningsområdet for Koronéiki-olivensorten, der anvendes til fremstilling af den jomfruolie, der ansøges om BGB-registrering af, ligger omkring Agios Mathayosi i kommunen Melitís i præfekturet Kerkira. Der er i alt ca. 25 000 træer af sorten Koroneiki i det pågældende dyrkningsområde, hvilket svarer til ca. 12,7 % af det samlede antal oliventræer i dyrkningsområdet.

4.4. **B e v i s f o r o p r i n d e l s e:** Olivendyrkningen i Grækenland har været kendt siden antikken, sådan som det fremgår af historiske kilder og arkæologiske fund. Ved udgravninger i Faistos har man således fundet olivenfrø fra den mellemminoiske tid (2000-1800 før Kristi fødsel). Oliventræet har fra antikken og frem nu til været det mest typiske træ i det græske landskab, og det er uløseligt forbundet med dette lands kultur og kost. Dets historie tager sin begyndelse ved middelhavslanternes og Lilleasiens kyster. I Grækenland går træets historie tilbage til antikken. Oliventræet havde sin plads i kosten, religionen og kunsten, og olivenkvisten blev anvendt som symbol på fred, visdom og sejr. Vinderne ved de olympiske lege modtog som sejrspremie en vild olivenkvist, og Athena blev Attikas gudinde, da hun præsenterede oliventræet som en kilde til rigdom.

Homer nævner olivendyrkningen på Korfu, faiakernes ø. Den var imidlertid ikke særlig vigtig, for det var vindyrkningen, der havde den største betydning på øen. Denne situation forblev omtrent den samme indtil det 16. århundrede. I begyndelsen af det 17. århundrede, hvor Korfu var under Venedigs kontrol, blev jordejerne ved forordninger og subvention tilskyndet til at opgive vindyrkningen og gå over til systematisk olivendyrkning. Denne ordning var så stor en succes, at datidens rejsende taler om én stor olivenlund af helt imponerende dimensioner.

Siden da har olivendyrkningen udgjort det vigtigste erhverv for Korfus landbefolkning og navnlig blandt indbyggerne i Kerkira og navnlig kommunen Agios Mathaios. De særlige vejr- og jordbundsforhold i området og de særlige dyrkningstraditioner, der er baseret på erfaringer langt tilbage i tiden, bidrager til, at der her kan produceres en olivenolie af bemærkelsesværdig kvalitet. D. Sarakaménos, en af Grækenlands første agronomer, talte således om »en olie, som, hvis den fremstilles på den rigtige måde, er den fineste af alle spiseolier«.

4.5. **F r e m s t i l l i n g s m e t o d e:** Olivenhøsten begynder i midten af november, når frugten er moden. Høstarbejderne står på jorden eller på en stige og slår forsigtigt på de frugtbærende olivengrene med en kæp, således at man undgår beskadigelser og efterfølgende sygdomsangreb. Olivenerne samles op i særlige net, der er ophængt under træerne.

Efter fjernelse af bladene anbringes olivenerne i sække med 50 kg eller i plastickasser. De transporteres derefter til møller i det afgrænsede geografiske område til øjeblikkelig forarbejdning.

Efter klargøring vaskes og males olivenerne, hvorefter massen æltes i 30 minutter ved en temperatur, der ikke må overstige 30 °C. Herefter udvindes olien ved centrifugering eller, i den traditionelle mølle, ved presning.

Det materiale, der kommer i kontakt med olivenmassen og olivenolien, er af rustfrit stål. Olivenolien opbevares derefter i rustfri reservoirer, indtil den skal sælges.

4.6. **T i l k n y t n i n g:** Koronéiki, som er en af de fineste græske olivensorter, anvendes udelukkende til fremstilling af ekstraordinær jomfruolie. Denne olivenolies egenskaber er et resultat af områdets særlige vejr- og jordbundsforhold. Der er tale om det nordligste dyrkningsområde for denne sort i Grækenland. Klimaet i området er tempereret som i den øvrige del af Grækenland, men man finder samtidig her nogle af landets største nedbørsmængder. Hertil kommer, at olivenerne dyrkes på skrånede middelfrugtbare jorder. Alle disse særlige omstændigheder gør, at der kan fremstilles et enestående produkt.

4.7. Kontrolinstans

Navn: Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Κερκύρας Διεύθυνση Γεωργίας

Adresse: Σαμάρα 13, GR-49100 Κέρκυρα.

4.8. Mærkning: Emballagen skal være forsynet med angivelserne »ΠΑΡΘΕΝΟ ΕΛΑΙΟΛΑΔΟ «ΑΓΙΟΣ ΜΑΤΘΑΙΟΣ ΚΕΡΚΥΡΑΣ« Π.Γ.Ε.» (PARTHENO ELEOLADO »AGIOS MATHAIOS KERKYRAS« BGB) samt angivelserne i artikel 4 stk. 8, i det præsidentielle dekret nr. 61/93.

4.9. Krav i nationale bestemmelser: De generelle bestemmelser i præsidentielle dekret nr. 61/93 vedrørende BOB og BGB finder anvendelse.

EF nr.: EL/00214/01.11.15.

Dato for modtagelsen af den fuldstændige ansøgning: 21. oktober 2003.

Offentliggørelse af en ansøgning om registrering i henhold til artikel 6, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2081/92 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser

(2003/C 321/10)

Med denne offentliggørelse åbnes der mulighed for at fremsætte indsigelser, jf. artikel 7 og 12d i nævnte forordning. Enhver indsigelse mod denne ansøgning skal fremsættes via myndighederne i en medlemsstat, i en WTO-medlemsstat eller i et tredjeland, der er anerkendt efter proceduren i artikel 12, stk. 3, senest seks måneder efter denne offentliggørelse. Offentliggørelsen er begrundet i de forhold, som er beskrevet nedenfor, navnlig under 4.6, der giver grundlag for at betragte ansøgningen som berettiget efter forordning (EØF) nr. 2081/92.

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 2081/92

REGISTRERINGSANSØGNING, JF. ARTIKEL 5

BOB (x) BGA ()

Nationalt sagsnummer: 8/2001

1. Medlemsstaten ansvarlige myndighed

Navn: Ministero delle Politiche agricole e forestali

Adresse: Via XX Settembre, 20 — I-00187 Roma

Tlf. (39-06) 481 99 68

Fax (39-06) 42 01 31 26

E-post: qualita@politicheagricole.it

2. Ansøgende sammenslutning

Navn: Associazione Produttori Olivicoli delle Province di Lucca e Massa Carrara ASSOPROL — Lucca-Massa Carrara

Adresse: Via delle Tagliate, 370 — I-55100 Lucca

Sammensætning: Producent-/forarbejdningsvirksomhed (x) Andet ().

3. *Produktets art*: Kategori 1.5 — Fedtstoffer — ekstra jomfruolivenolie.

4. *Varespecifikation*

(sammenfatning af bestemmelserne i artikel 4, stk. 2)

4.1. *Navn*: »Lucca«

4.2. *Beskrivelse*: Ekstra jomfruolivenolie med følgende egenskaber:

- farve: gul med mere eller mindre udtalt grønt skær
- lugt: mere eller mindre frugtagtig
- smag: sød med en bitterskarp eftersmag alt efter frugtagtighedens intensitet
- paneltest: > 7
- maksimalt 0,5 gram oliesyre pr. 100 g olie
- peroxidtal: maksimalt 12Meq O₂/kg
- oliesyre > 72 %
- linolsyre 5-9 %
- linolensyre < 0,9 %
- tocopheroler i alt: mindst 90 mg/liter
- polyphenoler i alt: mindst 100 mg/liter.

4.3. *Geografisk område*: De oliven der anvendes til fremstilling af ekstra jomfruolivenolie af typen »Lucca«, dyrkes og forarbejdes i følgende kommuner i Toscana-regionen: Capannori, Lucca, Montecarlo, Altopascio, Porcari, og Villa Basilica i området Piana di Lucca samt kommunerne Camaione, Massarosa, Viareggio, Forte dei Marmi, Pietrasanta, Serravezza og Stazzema i Versilia-området samt kommunerne Bagni di Lucca, Borgo Mozzano, Pescaglia, Barga, Coreglia Antelminelli og Minucciano i området Media Valle e Garfagnana; den nøjagtige geografiske afgrænsning fremgår af produktspecifikationen.

4.4. *Bevis for oprindelse*: Udviklingen af landbruget i Lucca-området er nøje knyttet til olivendyrkningen, både for så vidt angår produktion og afsætning. Til illustrering af denne tilknytning kan det nævnes at ejeren af en god olivenlund på en forpagtet bedrift med flere afgrøder så tidligt som i år 787 kun tog den producerede oliven som leje, medens de øvrige afgrøder gik til forpagteren.

Allerede i antikken var Lucca-provinsen rig på olivenlunde, som det fremgår af forskellige geografiske navne med klar tilknytning til denne afgrøde, jf. »Ulettori«-lokaliteten på bakkerne ved Pieve a Elici, »Ulivella« i nærheden af Camaione, »Oliveto« tæt på Arliano, samt »Olivetecci« ved Varno.

Olivendyrkningen fik endnu større betydning i 1300-tallet, både som levnedsmiddel og produktionsafgrøde, idet man i denne periode søgte at øge og beskytte dyrkningen af olivenolie i hele Toscana.

Lokalsamfundene opstillede skrevne statutter med præcise bestemmelser for behandlingen, både for at sikre kvaliteten og for at kunne identificere de mest almindeligt dyrkede sorter. I Lucca-provinsens registre er der anført forskellige sorter som stadig dyrkes i dag. Olivenolie blev efterhånden en handelsvare takket være producenterne dygtighed og ihærdige indsats.

De lokale historiker Cesare Sardi har beskrevet hvordan Lucca efterhånden blev hjemstavn for olie-industrien, og hvordan byen fastsatte bestemmelser for salget heraf, idet der indførtes forbud mod afsætning uden for Lucca's område uden særlig tilladelse og mod at tilbageholde olie fra markedet for at drive priserne i vejret.

Produktion, forarbejdning og aftapning sker inden for det afgrænsede område. At også aftapningen sker inden for området, skyldes at det for at bevare Lucca-oliens særlige egenskaber og kvalitet er nødvendigt at den kontrol der foretages af en uafhængig instans, overvåges af producenterne selv. Producenterne tillægger det stor betydning at oprindelsesbetegnelsen beskyttes, idet de hermed opnår mulighed for en bedre indtjening, jf. forordningens målsætninger og retningslinjer. Endvidere finder aftapningen traditionelt sted inden for området.

Producenter som ønsker at bringe ekstra jomfruolie i handelen under »Lucca«-betegnelsen, er forpligtet til at indskrive deres dyrkningsarealer og deres forarbejdnings- og aftapningsanlæg i særlige registre som føres og holdes ajour af kontrolinstansen, således at produktet kan spores tilbage til producenten.

- 4.5. Fremstillingsmetode: Ekstra jomfruolie af typen »Lucca« fremstilles af olivensorterne Frantoio/Frantoiano/Frantoiana (op til 90 % af træerne på bedriften), Leccino (op til 30 %), samt andre sorter (op til 15 %).

Der anvendes følgende dyrkningsteknik:

- træerne beskæres mindst hvert andet år
- der anvendes organisk og mineralsk gødning
- jorden er græs-dækket, idet en eventuel behandling kun er overfladisk
- kemisk ukrudtbekæmpelse er kun tilladt hvis maskinel behandling ikke er mulig
- skadedyrsbekæmpelse, og herunder bekæmpelse af *Bactrocera Oleae*, sker i overensstemmelse med de programmer som er opstillet af konsortiet inden for rammerne af de regionale bestemmelser.

Frugten høstes direkte fra træet ved håndplukning eller ved hjælp af maskiner; høsten skal være afsluttet inden den 31. december.

Af oliven beregnet til fremstilling af ekstra olivenolie fremstilles der højst 7 000 kg pr. ha i enkelt-sortsbedrifter, medens flersortsbedrifter højst har en produktion på 20 kg pr. træ.

Olieudvindingen må højst være på 19 %.

Transporten skal ske således, at frugten ikke beskadiges på nogen måde. De høstede oliven skal opbevares i stive kasser i kølige lokaler med god udluftning.

Frugten skal kværnes senest tre døgn efter høsten.

Kværningen, der sker ved højst 28 grader, må højst vare 50 minutter. Er der tale om meget tørre frugter, kan der tilsættes vand med en temperatur på højst 20 grader.

- 4.6. **Tilknytning:** Det pågældende geografiske område er homogent med hensyn til jordbund, klima og struktur. Området omfatter skrånende, undertiden terrasserede, arealer med ringe jordbund; skråningerne kan være så stejle — dette forekommer ikke andre steder i Toscana — at de ser ud til at klynge sig til siderne af Apenninerne og de apuanske alper. Området har en varieret eocænsk geologi, med stort indhold af galestro-, calcare- og albarese-sten.

Af særlige klimaforhold kan nævnes, at nedbøren er en konstant faktor af stor betydning for den lokale olivendyrkning, idet den er forudsætningen for en ordentlig og gunstig udvikling af olivendundene i området. Det forholder sig nemlig således, at kunstvanding er umulig på grund af problemer i forbindelse med strukturen og adgangen til lundene, men dette opvejes af at nedbøren er så stor (i gennemsnit mellem 1 058 mm og 2 008 mm), at der kan dyrkes oliven med de egenskaber som er karakteristiske for det lokale produkt.

I Lucca-området har olivendyrkning og oliefremstilling altid haft meget stor betydning, ikke blot for den lokale økonomi, men også for befolkningens levevis. Forskellige historiske vidnesbyrd viser områdets tilknytning til olivendyrkningen. Denne tilknytning fremgår også af de forskellige bestemmelser, som i tidens løb (lige fra år 1000-1200) været gældende for fremstilling og salg af olivenolie.

Af de forskellige dokumenter der illustrerer dette forhold, og som bærer vidnesbyrd om forholdet mellem kvalitet og produktion og kontrollen af at olien havde oprindelse i Lucca, kan specielt nævnes et klart eksempel i form af et dokument fra 1241 (statsarkiv DPIL spedale 24.1.1241), hvori der omtales salg på 22 libbre (dvs. pund) olie; denne mængde nedsættes til 15 hvis olivenfrugternes kvalitet et år ikke tillader produktion af mere, idet resten betales året efter.

Lucca-oliens typiske art og særlige smagsegenskaber blev i tidens løb slået stadig klarere fast: i 1594 oprettede man således med henblik på regulering af markedet og den offentlige økonomi en instans («Offizio sopra l'olio») til at tage sig af udstedelse af eksporttilladelser for al olie afhængigt af høstudbyttet og fastsættelse af detailsalgsprisen.

Produktionsaspektet har også været genstand for opmærksomhed, idet Accademia dei Georgofili, som var yderst aktiv inden for forskning og videnskabelige forsøg, fra og med 1800 sørgede for at informere om resultaterne af de undersøgelser, der blev foretaget vedrørende oliventræets mest almindelige sygdomme.

4.7. Kontrolinstans

Navn: CERTIQUALITY — Istituto di certificazione della qualità — Settore Certiagro

Adresse: Via G. Giardino, 4 — I-20123 Milano

- 4.8. **Mærkning:** Ekstra olivenolie sælges på flaske eller i dunke med et indhold på op til 5 l.

Den beskyttede oprindelsesbetegnelse »Lucca« anføres sammen med de øvrige lovpligtige oplysninger på etiketten med klar skrift, som ikke må kunne slettes.

Etiketten skal ydermere være påtrykt det specifikke og entydige logo der altid skal ledsage betegnelsen.

Logoet er mørkegrønt og rundt med uregelmæssig rand, som et vokssegl, med en diameter på 2 cm, som vist i produktspecifikationen.

4.9. Landets egne krav: —

EF-nr: IT/00199/11.06.2001

Dato for modtagelsen af den fuldstændige ansøgning: 9. oktober 2003.

Offentliggørelse af en anmodning om ændring i medfør af artikel 9 i forordning (EØF) nr. 2081/92 af et eller flere elementer i varespecifikationen for en betegnelse, der er registreret i henhold til forordningens artikel 17 eller 6

(2003/C 321/11)

Denne offentliggørelse giver indsigelsesret efter artikel 7 og 12d i nævnte forordning. Enhver indsigelse mod denne anmodning skal sendes via myndighederne i en medlemsstat, i en WTO-medlemsstat eller i et tredjeland, som er anerkendt i henhold til artikel 12, stk. 3, senest seks måneder efter offentliggørelsen.

Det drejer sig ikke om en mindre ændring, og derfor skal den offentliggøres i henhold til samme forordnings artikel 6, stk. 2.

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 2081/92

Anmodning om ændring af en varespecifikation: artikel 9

1. Registreret betegnelse: »Baena«.

2. Medlemsstatens ansvarlige myndighed

Navn: Subdirección General de Sistemas de Calidad Diferenciada, Dirección General de Alimentación
— Secretaría General de Agricultura y Alimentación del MAPA — España

Adresse: Paseo de la Infanta Isabel, 1, E-28014 Madrid

Tlf. (34) 913 47 53 61

Fax (34) 913 47 57 70

3. Ønsket/-ede ændring(er)

— rubrik(ke) i specifikationen:

- navn
- beskrivelse
- geografisk område
- bevis for oprindelsen
- fremstillingsmetode
- tilknytning
- mærkning
- krav i nationale bestemmelser

— Ændringer:

I afsnittet »geografisk område« indsættes »Cabra« i

»Dette område omfatter arealer i kommunerne Baena, Castro del Río, Doña Mencía, Luque, Nueva Carteya og Zuheros ...«.

4. Dato for modtagelse af den fuldstændige ansøgning: 7. oktober 2003.

Anmeldelse af en planlagt fusion**(Sag COMP/M.3350 — Norsk Hydro/WINGAS/HydroWingas/JV)****Det overvejes at behandle denne sag i henhold til den forenklede procedure**

(2003/C 321/12)

(EØS-relevant tekst)

1. Den 22. december 2003 modtog Kommissionen i henhold til artikel 4 i Rådets forordning (EØF) nr. 4064/89 ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1310/97 ⁽²⁾, en anmeldelse af en planlagt fusion, hvorved virksomhederne Norsk Hydro UK Ltd (Det Forenede Kongerige), der kontrolleres af Norsk Hydro ASA (»Norsk Hydro«, Norge) og WINGAS GmbH (»WINGAS«, Tyskland) erhverver fælles kontrol, jf. artikel 3, stk. 1, litra b), i nævnte forordning, med virksomheden HydroWingas Ltd (»HydroWingas«, Det Forenede Kongerige) ved køb af aktier i et nyoprettet selskab, som udgør et joint venture.

2. De pågældende virksomheder udøver følgende erhvervsaktiviteter:

- Norsk Hydro: aluminium, landbrug, olie, gas, energiproduktion, kemikalier og petrokemikalier
- WINGAS: transport, opbevaring og salg af naturgas
- HydroWingas: handel og levering af naturgas.

3. På grundlag af en foreløbig undersøgelse finder Kommissionen, at den anmeldte fusion kan falde ind under forordning (EØF) nr. 4064/89. Den forbeholder sig dog sin endelige stilling til dette punkt. I henhold til Kommissionens meddelelse om en forenklet procedure for behandling af bestemte fusioner, jf. forordning (EØF) nr. 4064/89 ⁽³⁾, skal det bemærkes, at det overvejes at behandle denne sag i henhold til proceduren beskrevet i denne meddelelse.

4. Kommissionen opfordrer andre interesserede parter til at fremsætte deres eventuelle bemærkninger til den planlagte fusion.

Bemærkningerne skal være Kommissionen i hænde senest ti dage efter offentliggørelsen af denne meddelelse. Bemærkningerne med angivelse af sag COMP/M.3350 — Norsk Hydro/WINGAS/HydroWingas/JV kan sendes til Kommissionen med telefax ((32-2) 296 43 01 eller 296 72 44) eller med posten til følgende adresse:

Europa-Kommissionen
Generaldirektoratet for Konkurrence
Registreringskontoret for Fusioner
J-70
B-1049 Bruxelles.

⁽¹⁾ EFT L 395 af 30.12.1989, s. 1. Berigtigelse i EFT L 257 af 21.9.1990, s. 13.

⁽²⁾ EFT L 180 af 9.7.1997, s. 1. Berigtigelse i EFT L 40 af 13.2.1998, s. 17.

⁽³⁾ EFT C 217 af 29.7.2000, s. 32.

Meddelelse fra OLAF

(2003/C 321/13)

Kommissionen har i overensstemmelse med EF-traktatens artikel 280, stk. 5, aflagt årlig rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om beskyttelsen af Fællesskabets finansielle interesser og bekæmpelsen af svig i 2002. I rapporten beskrives medlemsstaternes og Fællesskabets fælles indsats for at bekæmpe svig og uregelmæssigheder, og de vigtigste resultater gennemgås. Rapporten er udarbejdet i tæt samarbejde med medlemsstaterne.

Rapporten kan findes på EU's 11 officielle sprog på netstedet

http://europa.eu.int/comm/anti_fraud/reports/index_en.html

Meddelelse fra Kommissionen af 19. december 2003 om beregning af Fællesskabets gennemsnitlige markedsandel efter åbning af elektricitetsmarkedet, som det er fastlagt i direktiv 96/92/EF⁽¹⁾ om fælles regler for det indre marked for elektricitet

(2003/C 321/14)

(EØS-relevant tekst)

Ifølge Kommissionens beregning i henhold til artikel 19, stk. 1, 2. og 3. afsnit, i direktiv 96/92/EF, udgør Fællesskabets gennemsnitlige markedsandel efter åbning af elektricitetsmarkedet 34,76 % gældende fra 1. januar 2004 indtil 1. juli 2004.

Resultatet fremkommer ved at dividere den elektricitetsmængde, der forbruges af endelige kunder med et årligt forbrug på over 9 Gwh for alle medlemsstater, med det totale nettoforbrug for samtlige medlemsstater.

⁽¹⁾ EFT L 27 af 30.1.1997, s. 20.
